

Proteklih dana u našoj je komuni boravio inženjer Željko Mataga — potpredsjednik Republičkog komiteta za poljoprivredu. Tom prilikom on je obišao neke šibenske radne organizacije, zatim poljoprivredne zadruge u Tribunju i Vodicama, a u vezi s izgradnjom ribarskih brodova za ribare u Murteru i Jezerima, zatim Veterinarsku stanicu, ovčarsku farmu, Prižbu te marinu u Skradinu gdje se uzgaja riba. Željka Matagu primila je i delegacija Skupštine općine na čelu s predsjednikom Duškom Kronjom, i predstavnicima Izvršnog vijeća. Tom prilikom posebno je bilo govora o narednim zadacima u vezi s pravilnim provođenjem zemljišne politike, daljnjeg razvoja ribarstva u društvenom sektoru te sitnog stočarstva koje je atraktivno posebno za ovo područje.

Z. K.

Predsjednik vlade okruga Herford Siegfried Moning poželio je dobrodošlicu predsjednicima delegacija Šibenika i Voirona

SIBENSKI LIST

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XXIV
BROJ 1147

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 10. kolovoza 1985.

CIJENA
30 DIN

**SMJENA
SE NIJE
OSJETILA**

Najnoviji podaci što smo ih dobili u Turističkom savezu općine govore da je, unatoč smjeni gostiju u početku mjeseca, naša turistička rivijera i dalje izuzetno dobro posjećena. U odnosu na prošli tjedan na nas je registrirano oko pet tisuća manje gostiju što znači da je duž obale, od Rogoznice do Pirovca, zauzeto oko 75 tisuća ležaja. To je za oko 50 posto više nego u isto vrijeme prošle godine. Stranci i dalje prednjače, a najbrojniji su oni iz susjedne Italije. Od turističkih središta primat i dalje drže Vodice, Primošten te hotelsko naselje »Solaris« a dobru posjećenost bilježe Murter i Pirovac.

(J. e.)

Izvanredna skupština Izvršnog vijeća Skupštine općine Šibenik

Više požara nego lani

Usprkos povećanom broju požara, 40 posto više nego lani, funkcioniranje protupožarnog sistema je zadovoljavajuće ● Požari su brzo otkriveni i nije dopušteno njihovo značajnije širenje ● Uvedeno danonoćno nadgledavanje šumskih kompleksa ● Požar koji je u utorak 6. kolovoza izbio oko Dubravica najduže je odolijevao vatrogascima ● Uspostavljeni protupožarni sistem održavati još najmanje mjesec i pol ● Ovog ljeta problema s vodom bilo je manje nego lani ● Razmotriti mogućnost izgradnje prijeko potrebnih objekata radi bolje opskrbe vodom

(Stranica 2.)

S trojnog susreta gradova prijatelja u Herfordu

Prijateljstvo i suradnju proširiti na sve oblike djelovanja

Daljnje produbljivanje prijateljstva i svestranije suradnje treba još bolje planirati i organizirati, uz nove potencijalne nosioce suradnje. Iako je suradnja mladih iz triju prijateljskih gradova na zavidnoj visini, još uvijek u nju nisu uključene brojne društvene i specijalizirane organizacije mladih i za mlade. Ogromne i do sada neiskorištene mogućnosti konkretne i korisne suradnje gradova prijatelja postoje u oblasti turizma. Sljedeći susret gradova prijatelja organizirat će se u Šibeniku 1987. godine.

Delegacija Skupštine općine Šibenik (30 odraslih i 20 omladinaca) s predsjednikom Duškom Kronjom na čelu, boravila je od 30. srpnja do 2. kolovoza u zapadnonjemačkom gradu Herfordu, gdje je sudjelovala na trojnom susretu gradova prijatelja Herforda, Šibenika i Voirona. Za četiri dana koliko je službeno trajao susret, delegacije su zajednički posjetile brojne povijesne, privredne, kulturne i sportske znamenitosti okruga i grada Herforda, te organizirale brojne izlete u blizini i dalju okolicu Herforda. U pozdravnim govorima i službenim izjavama, što su ih ispred svojih delegacija podnijeli predsjednik vlade okruga Herford Siegfried Moning, predsjednik Skupštine općine Šibenik Duško Kronja i gradonačelnik Voirona Philippe Vial, naglašena je potreba još čvršće i konkretnije suradnje gradova prijatelja na svim poljima djelovanja. Posebna pažnja poklonjena je bratimljenju i jačanju budućih prijateljskih odnosa, što je ogromni doprinos borbi za mir u svijetu, u godini, koja je proglašena »Međunarodnom godinom mladih 1985.«

(Stranice 6. i 7.)

Izvanredna sjednica Izvršnog vijeća
Skupštine općine Šibenik

Požara više nego lani

Usprkos uočenim manjim nedostacima, te gotovo 40 posto većem broju požara na našem području nego lani, u drugom dijelu lipnja, srpnju i u početku kolovoza, funkcioniranje protupožarnog sistema ocjenju je se zadovoljavajućim. Relativno male materijalne štete potvrđuju uz ostalo da su požari brzo otkrivani i nije dopušteno njihovo značajnije širenje. To je istaknuto na izvanrednoj sjednici Izvršnog vijeća Skupštine općine održanoj 7. kolovoza na kojoj je posebno priznanje, za izuzetan doprinos, upućeno dobrovoljnim vatrogasnim društvima i odgovornim rukovodiocima akcija gašenja požara. Jedna od dodatnih mjera u nastojanju da se što efikasnije odupremo požarima svakako je i uvođenje danonoćnih nadgledavanja, posebno šumskih kompleksa. Kako je najavljeno, taj dio sistema počeo će funkcionirati od ovog vikenda. Od većih požara na našem području najveća opasnost prijetila je od onog koji je zahvatio Pisak. Predsjednik Izvršnog vijeća mr Živko Lazinica upozorio je, još jednom, na nužnost da se s istom pažnjom i odgovornošću uspostavljeni protupožarni sistem održava efikasnim još najmanje mjesec i po dana. Iz rasprave treba izdvojiti i informaciju predstavnika Sekretarijata unutrašnjih poslova prema kojoj ove godine ne ma nikakvih saznanja o eventualnom namjernom podmetanju požara. Gotovo su svi posljedica nepažnje. Izuzetno teško bilo je u utorak 6. kolovoza kada je u našoj općini zabilježeno osam šumskih požara od kojih pet značajnijih. Kako smo informirani, požari su izbili na području Bilica, zaseoka Bukići u Lozovcu, Žurića brda kod Dubravica, naselja Stupin kod Rogoznice i na Srimi. Vatrena stihija najduže je odolijevala naporima broj-

nih sudionika akcije gašenja u Dubravicama, gdje vatrogasci još uvijek kontroliraju zgariste. I na svim ostalim područjima koja su zahvaćena požarima organizirana je služba čuvanja. Inače, u gašenju požara uključila su se, uz Općinsku profesionalnu vatrogasnu jedinicu, i brojna dobrovoljna vatrogasna društva, pripadnici Armije, radnici šibenskih radnih kolektiva i mještani naselja u čijoj su blizini izbili požari. U akciju gašenja požara u Dubravicama uključili su se i profesionalni vatrogasci iz Knina. Uzroci požara materijalna šteta, i površine zahvaćene vatrom još se utvrđuju.

Na sjednici Izvršnog vijeća Skupštine općine dosta riječi bilo je i o stanju vodoopskrbe na našem području. U svakom slučaju, ovoga ljeta bilo je s vodom manje problema nego lani. No, teškoća bi bilo i manje da se dosljedno poštivao plan redukcije. Nešto boljoj situaciji pridonijela su svakako i ulaganja kojima je prošle i ove godine izgrađeno nekoliko značajnijih vodoprivrednih objekata.

M. S.

Mladi na Obonjanu

Više od 200 sudionika 10. međunarodnog susreta djece pod nazivom »JUGOSLAVIJA 85«, koji se održava u Zagrebu, bit će narednog vikenda gosti OTOKA MLADOSTI. Kako se očekuje doputovat će djeca iz 35 zemalja gotovo sa svih kontinenta. Inače, u ljetovalištu na Obonjanu boravi tisuću i 800 mladih iz naše zemlje dok ih je u prve dvije smjene ljetovalo gotovo četiri tisuće.

Omladina uređuje Jadriju

Pred najvišim tijelom Općinske omladinske organizacije stoje, među ostalim, zadaci za razdoblje do kraja mjeseca i organizacija nekoliko skupova i akcija.

Najvažnija jest svakako Prva tematska konferencija što je sazvana za kraj kolovoza o temi »Ostvarenje mjera i akcija produktivnog zapošljavanja u našoj komunici«.

Uz to, u kolovoza će kako je dogovoreno s Komisijom za dobrovoljni omladinski rad, biti organizirane i dvije lokalne akcije. Stotinjak mladih radit će na čišćenju i uređenju Piska i gradskog kupališta Jadrija.

J. E.

IZ OPĆINSKE KONFERENCIJE SRVS

Pripreme za godišnju konferenciju

U narednom će razdoblju OK SRVS ulagati posebne napore da se aktivnost u osnovnim organizacijama podigne na višu razinu ● Neaktivnosti i gotovo nikakvom radu komisija posvetit će se posebna pažnja ● Suradnja s prijateljskim organizacijama SRVS i dalje će se njegovati i razvijati

Godišnja izborna konferencija Općinske organizacije Saveza rezervnih vojnih starješina održat će se polovicom rujna, nakon što se održe godišnji sastanci u svim osnovnim organizacijama SRVS u općini (do kraja kolovoza). Na godišnjoj izbornoj konferenciji raspravljat će se o realizaciji postavljenih zadataka u prošlom razdoblju, te utvrditi zadaci i aktivnost za naredno razdoblje. Osim toga, birat će se novo rukovodstvo, kao i delegati i predstavnici u razne republičke i općinske strukture.

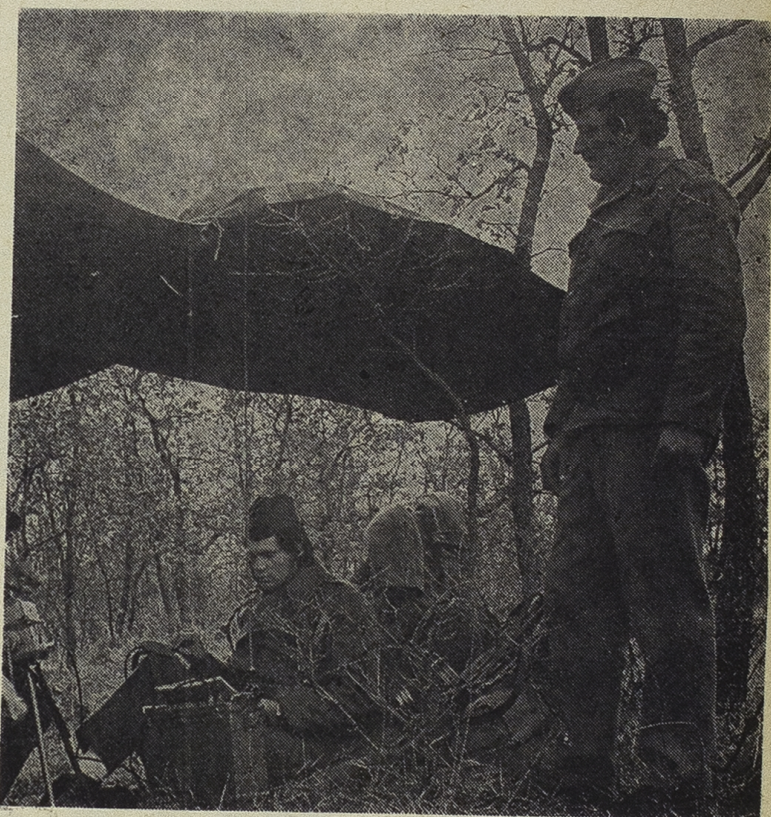
Posebna pažnja u raspravi na godišnjoj konferenciji poklonit će se idejno-političkom osposobljavanju rezervnih vojnih starješina, kao i općevojnom usavršavanju. Naime, zainteresiranost za razne teme koje se obrađuju ovisna je o sadržaju i metodama obrade pojedinih tema. A frontalni oblici rada, sasvim je sigurno, davno su preživjeli, pa je nužna promjena u metodologiji izvođenja obuke. Sve se više nameće potreba selektivnog izvođenja općevojnog usavršavanja, dok se za ideološko-političko obrazovanje mogu još uvijek zadržati dosadašnji oblici rada. Osim toga, primijenjeni oblici obuke, rješavanje taktičkih zadataka i stručna obuka pobuđuju sve više zanimanja kod svih rezervnih vojnih starješina, pa se takvim oblicima obuke u narednou razdoblju treba pokloniti veća pažnja.

Poseban problem u radu OK SRVS predstavlja gotovo nikakav rad komisija, pa će i to biti jedna od važnijih tema rasprave na godišnjoj konferenciji. Zato će se u komisije u narednom razdoblju birati

oni, koji će zaista raditi i kvalitetno poboljšati rad Predsjedništva OK SRVS.

Suradnja s bratskim i prijateljskim općinskim organizacijama SRVS i dalje će se njegovati i razvijati, jer osim radnog karaktera, ti susreti i suradnja pridonose boljem međusobnom upoznavanju i razvijanju odnosa među RVS i jačanju bratstva i jedinstva svih naših naroda i narodnosti.

LJ. J.

Detalj s obuke

Podnošenje prijedloga za Nagradu grada Šibenika i Plaketu Šibenika u 1985. godini

PRIJEDLOZI DO 15. RUJNA

Skupština općine Šibenik donijela je 1976. godine Odluku o ustanovljenju »Nagrade grada Šibenika« i Odluku o ustanovljenju »Plakete Šibenika« (»Službeni vjesnik općina Drniš, Knin i Šibenik«, broj 5-76 i 16-83).

Tim odlukama predviđeno je da se za osobe uspjehe postignute u razvijanju socijalističkih društvenih odnosa na osnovi samoupravljanja te unapređenje privrede, obrazovanja, nauke, kulture, fizičke kulture, zdravstva socijalne zaštite i drugih društvenih djelatnosti dodjeljuje radnim ljudima, građanima i organizacijama »Nagrada grada Šibenika«, odnosno »Plaketa Šibenika« radnim ljudima i građanima.

»Nagrada grada Šibenika« može se dodijeliti:

a) radnim ljudima i građanima koji žive, odnosno djeluju na području općine Šibenik ili koji žive izvan općine Šibenik, a koji su svojim radom i djelima pridonijeli razvoju ili ugledu grada i općine Šibenik,

b) organizacijama udruženog rada i drugim samoupravnim organizacijama i zajednicama, društveno-političkim organizacijama, organima i organizacijama društveno-političkih zajednica i udruženjima građana koja djeluju na području općine Šibenik ako su ostvarili visok stupanj socijalističkih društvenih odnosa i ako su svojim trajnijim radom postigli u nekoj od spomenutih društvenih djelatnosti osobite uspjehe koji po svojoj važnosti prelaze okvire općine Šibenik.

»Nagrada grada Šibenika« može se jednoj osobi, organizaciji, zajednici i udruženju dodijeliti samo jedanput.

Dobitnik »Nagrade grada Šibenika« ne može istodobno dobiti i neko drugo priznanje koje dodjeljuje Skupština općine Šibenik.

»Plaketa Šibenika« može se dodijeliti radnim ljudima i građanima koji žive odnosno djeluju na području općine Šibenik ili koji su na neki drugi način svojim djelom povezani za grad Šibenik i stremjenja radničke klase i svih radnih ljudi i građana Šibenika.

Inicijativu za dodjelu »Nagrade grada Šibenika« i »Plakete Šibenika« mogu dati organizacije udruženog rada i druge samoupravne organizacije i zajednice, društveno-političke organizacije i udruženja građana.

Potrebni podaci o kandidatu podnose se Komisiji za nagrade i druga priznanja Skupštine općine Šibenik zajedno sa opširnim obrazloženjem NAJKASNIJE DO 15. RUJNA OVE GODINE.

Pozivaju se sve organizacije udruženog rada i druge samoupravne organizacije i zajednice, društveno-političke organizacije i udruženja građana da istaknu svoje kandidate za jedno od priznanja koje dodjeljuje Skupština općine, na opisani način i u predviđenom roku (15. rujna 1985. godine).

Za sva eventualna pitanja, objašnjenja i pomoć, obratiti se tajniku Komisije za nagrade i pohvale Skupštine općine prof. Katji Komesar, zgrada Skupštine općine, Trg dr Ivana Ribara 2, soba 28, tel. 227-66, lokal 66.

PRIVREDA NAKON PRVOG POLUGODIŠTA

Ukupan prihod porastao za 71 posto

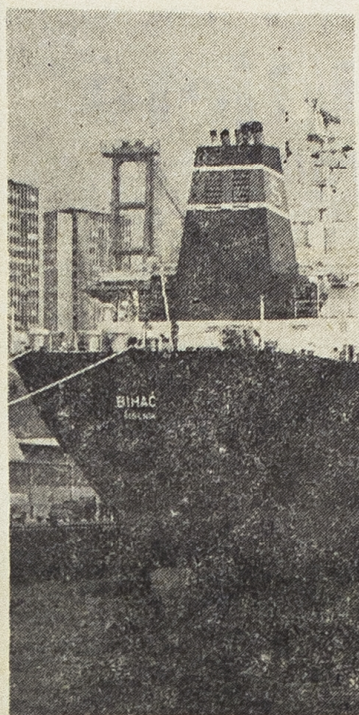
U prvih šest mjeseci ove godine cjelokupna šibenska privreda uspjela je ostvariti ukupan prihod od 66.403 milijuna dinara što je za 71 posto više nego u istom razdoblju prošle godine. Ipak utrošena sredstva rasla su nešto brže i to za 74 posto pa je tako ostvaren dohodak veći za 61,7 posto ili iznosi 13.305 milijuna dinara.

U prvom polugodištu ove godine gubitke je iskazalo 16 organizacija udruženog rada što je za 6 manje nego lani no zato su gubici dvostruko veći i iznose 875,6 milijuna dinara. Najveći broj gubitaka je iz oblasti ugostiteljstva što je i uobičajeno za ovo razdoblje. Naime, 7 turističko-ugostiteljskih radnih organizacija zabilježilo je 84 posto ukupnih gubitaka ali s obzirom na njihove nenaplaćene realizacije i povećanje prometa u srpnju i kolovozu teško je vjerovati da će neki od njih i kraj godine dočekati u gubicima. Od ostalih gubitaka mogu se spomenuti »Izgradnja« (58,8 milijuna), »Vino-plod« (14 milijuna), dva OOUR-a »Autotransporta« te betinsko brodogradilište. Prosječan OD zaposlenih iznosio je 39549 tisuća, a to je 78 posto više nego prije godinu dana. Ostatak dohotka za proširenje materijalne osnove i razne rezerve iznosio je 3.030 milijuna dinara, odnosno 72 posto više u odnosu na prvo prošlogodišnje polugodište. Od ovog iznosa najznačajniji se dio odnosi na SOUR »B. Kidrič« (1.816 milijuna), TEF (657 milijuna), »Slobodnu plovību« (92 milijuna) i RO »Luku« (125 milijuna).

U ovoj je godini zabilježen i znatniji porast broja zaposlenih što je rezultat otvaranja novih pogona na Razinama i u Crnici te brojnih manjih postrojenja kao i proširenja kapaciteta turističke privrede. (jp)

U TEF-u izvoz udvostručen

Tvornica elektroda i ferolegura jedna je od karika dobrih poslovnih rezultata šibenske privrede i zavidne druge pozicije na rang listi najuspješnijih općina u Republici. O tome svjedoče i šestomjesečni podaci iz ovog drugog po veličini šibenskog kolektiva sa oko 1620 zaposlenih. Vrijednost proizvodnje u šest ovogodišnjih mjeseci čak je za 183 posto veća od one u istom lanskome razdoblju. U osnovnoj organizaciji »Ferolegure i sinter« proizvedeno je 30.607 tona ili za 10 posto više, a u OOUR-u »Elektrode i mase« 15.925 tona proizvoda ili čak 30 posto više od rezultata prvog lanskog polugodišta. Ovo je inače druga godina odličnih poslovnih rezultata u TEF-u. Na njih uz povećanje proizvodnje, prema riječima Branka Malenice, rukovodioca financijskog sektora utječu i cijene te tečaj dolara. Lani je zabilježen ostatak dohotka 600 milijuna dinara. Dohodak trenutno ima stopu rasta od 150 postotaka, a osobni dohoci su udvostručeni i za šest ovogodišnjih mjeseci prosječan iznos 48.634 dinara. Odlični poslovni rezultati su »kumovali« i trostruko većem izdvajanju za stambene potrebe radnika. Izdvojeno je 75,5 milijuna dinara, a od toga iznosa u »gladnom« kolektivu za stanovima u prosjeku se polovina izdvađa za kreditiranje individualne stambene izgradnje. »Tajna« pozitivnih brojeva trenutno TEF-ove bilance je i u dobroj poslovnoj politici (osigurana je električna energija iz uvoza, zbog najavljene redukcije od 1. srpnja) te u orijentaciji na izvoz. Na konvertibilno tržište izvozi se silikomangan, a feromangan je namijenjen domaćim kupcima. Kako nas je izvijestio Marko Pilić, vršilac dužnosti direktora Radne zajednice, šestomjesečni izvoz (ponajviše u SAD), dostigao je vrijednost od 5 milijuna i 942 tisuće dolara što je ravno čitavom lanskome izvozu. Razloga za optimizam je i zbog činjenice da je već do sada ukupno ugovorena vrijednost izvoza za narednih mjesec ili dva još 2,5 milijuna dolara. Z. S.

»Slobodna plovība«

OBNOVA FLOTE

U razdoblju od 1986. do 1990. godine »Slobodna plovība« planira nabaviti tri novosagrađena broda i to dva od 18.000 DWT i jedan od 40.000 DWT, te pet polovnih brodova — od toga jedan od 30.000 DWT, dva od 12.000 DWT, jedan od 75.000 DWT i jedan od 25.000 DWT. Planiranim rashodovanjem i nabavom novih brodova »Slobodna plovība« bi krajem srednjoročja raspolagala sa dvadeset brodova. Izvori financijskih sredstava bit će vlastiti novac, te zajmovi domaćih i inozemnih bankarskih kuća.

O. R.

RO »Drvoprerađivač«

„LET U PRAZNO“

Iako je ostao mjesec — dva do isteka jednogodišnjeg mandata privremenom poslovdnom organu u RO »Drvoprerađivač«, jednom od rijetkih šibenskih kolektiva koji je godinama poslovao na »rubu« egzistencije, a to znači da nije, niti je mogao biti, podnjet službeni izvještaj o radu navedenog privremenog tijela, ipak se zna: — »Drvoprerađivač« nije uspio apsolvirati popravni (jednogodišnji) ispit! Bilo je isušivše, barem tako tvrde oni što slove kao bolje informirani, poslovnih (i onih drugih) kikseva, »letova u prazno« — obećanja bez sadržaja da bi se mogao spasiti integritet relativno mladog kolektiva.

Od 1. rujna ove godine, takav je stav zauzet na odgovornim društveno-političkim forumima u općini, »Drvoprerađivač« bi trebao prihvatiti novi proizvodni program — čiste zanatsko-stručne poslove lišene velikih (proizvodnih) serija (i poslovnih zanosa, naravno) a prijelaz na takav proizvodni tip karakterizira tzv. tehnološki višak od šezdesetak i više radnika. Drugim riječima, buduća organizacija bi bila rasterećena kadrovskih (mislim da se to tako kaže) viškova i krenula bi u pohod, svoj »posljednji boj«, kako neki vele, za rentabilitet i pozitivne poslovne efektivne. Navedene kadrove, odnosno tehnološki višak, solidarno bi prihvatio udruženi rad Šibenika i to po određenim kriterijima i »ključu«, ovisno o strukturi i poslovnoj moći, kako slijedi: TLM »Boris Kidrič« — 18 radnika, »Elemes« — 12, SOUR »Šibenka« — 10, FIT — 10, Tvornica elektroda i ferolegura (TEF) — 7, Medicinski centar — 5 itd.

O »Drvoprerađivaču« ćemo, po svemu sudeći, ubuduće govoriti kao o »krnjem«, ali zato, nadamo se, zdravijem kolektivu. Tmasti oblaci poslovne nesigurnosti neće, i ne bi trebali, natkriljavati njegovo poslovno nebo, ali... Ali kad jedan kolektiv nastaje na temeljima triju malih zanatskih firmi (kažu da su, pojedinačno gledajući, solidno radile) i kad mu se, nakon ozbiljnih investicijskih zahvata, kadrovskih snajenja i uloženi društvenih htijenja, mora, nakon dužeg razdoblja, »kirurški« odstranjivati »nezdravi« dio (u obliku tehnološkog viška), onda se s pravom postavlja pitanje: kako, zašto i — tko je kriv!? Čini se da, po starom dobrom običaju, barem u sadašnjoj fazi, krivaca za to i takvo stanje, osim objektivnih činilaca: tržište, povećani troškovi poslovanja i sl. zaišta nema! Nisu krivi, imenito, niti oni koji su kolektiv vodili i koji su »zaslužni« što je doveden u takvo stanje, a niti oni (oni najmanje, barem tako izgleda) koji su dali »blagoslov« da se ide na »okrupnjavanje« zanatskih firmi čiju je jezgru činio bivši »Drveni kombinat«, navodeći pritom u elaboratima i sličnim dokumentima cifre neslučenih razmjera i mogućnosti.

No, čemu sve to!? U vremenu sadašnjem možemo konstatirati da zamisao s »Drvoprerađivačem«, u svom prvotnom obliku, nije uspjela, da su objektivne teškoće itd. a samo neki (zločesti, naravno) će reći: ujeo vuk magarca što bi mu u modernijoj verziji značilo: psi laju, a karavane prolaze!

O. C.

RO »Brodokomerc«

Nema leda, riba skuplja, promet veći

Riječka uvozno-izvozna radna organizacija »Brodokomerc« koja se na našem području bavi prometom i trgovinom svježih i smrznute ribe za prvih 6 mjeseci ove godine ostvarila je ukupan promet od 173 tona ribe što je za 17 tona manje nego lani. No, istodobno su ostvareni daleko veći financijski efekti jer je riba u toku godine u dva navrata poskupljivala. Najveći dio ribe plasira se na šibenski ribarnici, odnosno tržnici a samo manji dio kupuje društveni sektor. Tako, na primjer, najveći društveni kupac kod nas jest primorsko-hoteljstvo dok za svoje objekte »Šibenka« sama uvozi ribu. »Brodokomerc« u Šibeniku ima i pogon za soljenje ribe te proizvodnju leda.

»Brodokomercov« pogon na obali posjetili smo s namjerom da vidimo kako u ove sparne dane stoje s proizvodnjom leda, koliko se leda pravi, a koliko traži s obzirom na to da se jedini u gradu time bave. Nažalost, šef pogona Mirko Superba obavijestio nas je da ni oni već nekoliko mjeseci ne proizvode led jer im je agregat u kvaru, a uvozni se dijelovi nikako ili veoma teško nabavljaju. Proizvodnja i prodaja leda samo je dodatna i sporedna djelatnost koja u posljednje vrijeme nije donosila nikakve financijske koristi. Prvo što je potražnja u zadnje vrijeme jako opala, a drugo što je postrojenje neadekvatno, iako

nije staro. Najgore je što se led više ne može dobiti ni u Zadru, jer je tamo zbog sličnih razloga stavljen ključ u bravu ledare. Najveći potencijalni kupci do sada bile su strane jahte, ali one u zadnje vrijeme zbog brojnosti nautičkih centara rijetko svraćaju u sam Šibenik a i sve veći dio njih ima plinske frižidere. Sportski ribolovci također su sve rjeđi kupci budući da je i sportski ribolov do Kornata sve skuplji dok profesionalni ribari uglavnom odmah plasiraju ribu pa im led i ne treba. Do sada se u ljetnim mjesecima prodavalo u prosjeku 2000 štangli leda.

No, i pored svega čuli smo u »Brodokomercu« čine sve

da se postrojenje popravi i ponovno započne s proizvodnjom leda.

Iako ne toliko drastično kao potražnja leda u zadnje vrijeme opada i potražnja za ribom. U prvoj polovici ove godine prodano je 173 tona svježih i smrznute ribe a lani oko 190 tona. Riba je u toku ove godine dvaput poskupljivala pa je vjerojatno i to razlog da je rjeđe na našim jelovnicima. Inače, opskrbljenost i asortimanom su u »Brodokomercu« jako zadovoljni a kažu moglo bi biti i bolje da je potražnja veća. Na primjer kvalitetnija riba, kao, na primjer, škarpina, ima težu prodaju, dok se krupniji škampi plasiraju lakše i povoljnije preko vlastitog hotelijerstva nego u trgovini. U izvansezonskim mjesecima i izbor ponude, naravno, bude nešto bolji.

Kasnije se u nekoliko navrata pokušavalo i s privatnim kooperantima, ali su oni rijetko kad nudili kvalitetnu ribu, nalazeći naravno svoju računicu u prodaji te ribe »ispod ruke«.

J. P.

Iz TEF-ovih peći: višak ostatka procesa proizvodnje je i višak ostatka dohotka (Snimio: V. Polić)

REPORTAŽNI ZAPIS SA ŽIRJA

Kad se pokvari ljetno

Kad se pokvari vrijeme, netragom nestanu sva ona moguća plovila koja je čovjek izmislio da bi se održavao na morskoj površini. Nigdje, odjednom, onih pustih kaika, pasara, krstaša i glisera, kabina i natkabina, tendi šugamana koji se suše na ogradama ili lantinama. More ostane samo sa sobom, ponekim teretnim brodom koji sve to skupa gleda s visine i ponekim ludakom kojem je potreba da se još dugo hvali kako je probio jugo. Ili buru.

Poslije žarkog i mirnog srpnja, sredinom ovog tjedna zaprijetilo je prvo pravo nevrijeme, ono koje u vijestima i meteorološkim izvještajima najavljuju rječju »upozorenje«. Ispraznila se morska površina, napunile se uvala. Jugo je sve »prolaznike« najprije satjeralo u sjeverne, a tramuntana i bura koje su trebale uslijediti dale su znati da je to tek privremeno sklonište. Nama je privremena bila uvala Japlenišće na Žirju, mala ali zaklonjena od juga, bolje u cik-cak liniji od Primoštena nismo u taj trenutak mogli više birati. I pored dva sidra u moru nema sigurnosti od bure u uvali pješćana dna, i na nagovor dobrohotnog susjeda iz drugog broda, orahova ljuska koju »Kvarnerplastika« proizvodi pod nazivom P-500 ili »Istranka« izlazi van, najprije na ono strašno jugo, da bi ga dobila u krmu i iskoristila za dolazak do Mune, otvorene na buru, ali s velikim mulom, s dva mla dapače... Na trenutke izgleda kao da nema šanse, valovi su jednostavno viši i duži i jači od »Istranke«, a onda zaokret ipak uspijeva. Važno je da se ne nalije krma i da »Tomosi« ne rađe u zraku, umjesto u moru. Rađeni su za brodove, ne za avione, navodno... Srećom, Muna nije na kraju svijeta.

U Muni se, izgleda, sklonilo više »pogorelaca«. Dapače, mi smo zadnji tvrdoglavi koji ipak bježe od avanture u sigurnost. Treba se sidriti i vezati po jugu, ali za buru i tramuntanu. U našem manevru sudjeluje dio publike koja stoji uz obalu i promatra nastojanja posada da svoja plovila što bolje pripreme za ono što, navodno, dolazi. Nenad Jelovčić, kapo od makine »Ohrida« koji počiva za rivom, desna nam je ruka, kako za instrukcije s obale, tako i u operativi oko konopa i priveza. Do nas je »Mojca«, mala jedrilica sa, kako se čini, zagrebačkom posadom, mama, tata i Mojca... Onda jedan ili dva domaća broda, pa jedan u Biogradu iznajmljen krstaš s Nijemcom i Njemicom (obratno, pardon) na sebi. Kod njih se najprije zakompliciralo. Prvi to primjećuje zadarsko-žirjanski pjesnik Roko Dobra, inače u funkciji lučkog pilota koji sa svoje terace, najisturenije na obali, navodi brodove i ocjenjuje vezove, određujući potrebne korekcije. Po njegovu mišljenju, Nijemac je loše vezan, kad počne »ono«, pomest će brodove oko sebe i udariti u kraj. Nastupa akcija presidravanja u kojoj sudjeluje kompletan muški dio gledališta s rive, plus muške posade s drugih brodica. Takozvana, i tako dobro došla, nautičarska solidarnost... Nijemčevu sidro je slabo i malo, ore po muljevitom dnu, vjetar onemogućava svaki manevar teškog broda, sva ko nastojanje da se sidro ponovo baci. A što vrijedi i da se baci kad ne bi držalo. Poslije natezanja konopa i natezanja s konopima i vjetrom, Ante Omer Grgurić donosi iz konobe jače sidro, jedan dobrovoljac naziva peraje i uzima nepromotivu baterijsku lampu i skače u crnu tintu noćnog mora. Nenad Jelovčić sjeda u plastičnu kadu-lajbot i uz pomoć slabašnih vesala i peraja noćnog kupaća ipak se uspijeva odvratiti vjetru i naći prema sredini uvala. Oba sidra se bacaju na pravo mjesto. Gledalište je odahnulo, Roko Dobra je konačno zadovoljan ovim privezom. Bile su se skupile posade gotovo svih brodica, najviše je Talijana, jedino je posada »Mojce« ostala po strani, »kaj bi se oni tu petljali, ne?« Mokri »spasavaoci« se presvlače i suše, onda slijedi kome tuš na »Ohridu«, kome čaj s ra-

kijom na »Istranki«... Ostali se skupljaju na posljednju analizu slučaja, pod teracom Roka Dobra. Odjednom, zvuk dviju blok-flauta, kao zvuk čarobne frule u ovoj noći mraka, vjetra i mora. Talijani! I dok se čeka okretanje juga na tramuntanu i buru, nakon što su, za sada, završene sve dramske radnje oko privezivanja i sidrenja brodica koje su utekle u sigurnost Mune, okupiše se: Nijemac i Njemica s bocom zahvalnosti, Talijani sa svojim temperamentom i dvije »blok« i jednom »pravom« flautom, Vlado Kozina, profesor iz Zagreba, sa svojom suprugom i gitarom. Dolazi još jedna mala Talijanka s flautom i ventilom za bocu za ronjenje na kolajni. I svojim Talijančićem, naravno. Zbor i orkestar ispod terace Roka Dobra su spremni, samo njega nema. Odjednom, iz neba, odozgor, na špagu se spušta banak, da se ima na što sjesti! To Roko djeluje s terace. Onda se koristimo njegovim telefonom da obiteljskim postajama na kopnu javimo da smo na sigurnom i da ne brinu. Potom se malo muzicira, malo klasika, malo talijanske, malo »naške«, zadržavamo se ipak na ovoj posljednjoj varijanti, da se previše ne mučimo. »Ja te ljubim djevo mila« i te stvari... Talijan na flauti to prilično uspješno prati, Jadran Matov je desna ruka u pjesmi. Posade »Mojce« nema ni u ovoj prilici. »kaj bi se oni tu mešali, ne?« Nijemac i Njemica (obratno, pardon), tapkaju nogama i rukama, muke im kad su konačno sigurno vezani. Raspoloženje jedino kvare vijesti o požarima, gori opet Korčula, gori Makarska, to čini muku. Sijeva sa svih strana i Jadran Matov zaključuje da »enti gosu odavna nisan vidija vakve lampadure«. Uto smo došli i do »tri palme na otoku sreće«. Otok je tu, jedino ne znamo šta je sa palmama. No zato posada pulske »Sagene« ne sama da ima mačku na svom brodu, već i veliku posudu s nekim stalcem, limun điran, što li je?

I evo je, prvi dah! Bura! Roko Dobra silazi iz svojih odaja u zimskom mantilu i u nekoj žutoj marinerskoj kapi, pravi kontrolni dir: »Tribat će spašavati one Austrijance s dna uvala, eno već udaraju, previše su se nategli. Kolike brode imaju a ne znaju ih vezati! Ja bi bolje proša da to ne vidin, da ne gledan, bija bi miran, ovako, nije mi čovik ništa ali mi ga ža. Naprosto neke stvari ne znaju!« Hoće li biti spašavanja, vidjet ćemo, s vremenom...

Onda je počela kiša i cvokotanje zuba, iz obližnje konobe Ante Grgurićina dobivamo trliš za pokriti noge. Kuvertu Nikice Šizgorića vratit ćemo tek sljedeće jutro. Talijani se prvi osipaju, Nijemci, iz osjećaja zahvalnosti valjda, ostaju zadnji. Odlazimo. Uvlačimo se pod svoje tende, noću će pljuštati. I popljuštalo je. Ali — nije bilo ništa strašnog, na kraju. A koje pripreme... Ili strašno tek dolazi. Ujutro, bura, pa kiša, pa mirno i sve iz početka. Nijemac mora vratiti brod, ku pi tunju iz Mune i razvija jedra. Neće na motor, možda zato da se ne preda, a možda još nije izmišljeno gorivo u konzervama, koje bi se ponijelo na godišnji odmor na Jadran.

U restoranu Poljoprivredne zadruge Žirje već je vrijeme ručku, treba prestati klapati na pisaćem stroju i lijepo ga vratiti ljubaznom osoblju. Munu ćemo koristiti još neko vrijeme, neka se ovo malo raščisti, nije vrag da je jesen na pragu. A tako izgleda...

Jordanka GRUBAČ

Betina

Prvi glas otoka Murtera

Braća Gulin pobjednici su jedanaestog natjecanja »Prvi glas otoka Murtera« koje je u organizaciji SSO Betina i KUD-a »Zora« održano u ljetnom kinu u Betini, i stekli su pravo natjecanja za prvi glas Dalmacije koje će biti održano u Kaštelima. Prvo mjesto po broju glasova publike osvojili su Oliver Jakovčević i Sanja Minić. Na priredbi je uz 16 mladih natjecatelja nastupila i klapa »Solaris«.

»Prvi glas Murtera« bila je samo jedna od ovogodišnjih manifestacija koje su organizirane u Betini. Dosad je u okviru »Šibenskog ljeta« održano sedam različitih kulturno-umjetničkih programa, nedavno je bila poznata fešta »Dan branjanje«, a za danas i sutra je zakazana tradicionalna jedriličarska regata na kojoj će se okupiti četrdesetak posada iz sedam klubova, a slijede vaterpolska i plivačka natjecanja...

(Z. Š.)

Primošten

Loš dvije nove izložbe

U primoštenskim hotelima »Marina lučica« i »Slava« postavljene su izložbe kipara Feliksa Čurlina i Ante Orlića. I dok je Feliks Čurlin već dobro poznat posjetiocima likovnog ljeta Ante Orlić je ove godine prvi put boravio u Umjetničkoj koloniji Primošten.

Feliks Čurlin kipar iz Zagreba bavio se oblikovanjem figura od pomalo neobičnog

materijala — lima, a njegovi eksponati najčešće prikazuju seljake, običaje i svakodnevicu. Ponekad kod njega ima i sarkazma.

Ante Orlić je akademski kipar koji također živi u Zagrebu a svoju je samostalnu izložbu ispunio eksponatima nastalim za vrijeme boravka u Primošteni.

Nakon fešte gosti iz Portugala

Prošlonedjeljna po svemu sudeći najmasovnija i do sada najuspješnije organizirana »Primoštenska fešta« još nije zaboravljena. U njoj su sudjelovali uz domaće glazbare i oni iz Začretja te KUD »Pavao Markovac« iz Zagreba. Osam se dana igralo, pjevalo i natjecalo u sportskim disci-

plinama a u subotu su se pekli janjci i po prvi put čak cijeli vol na ražnju.

Ove subote na »Priredbama« će nastupiti portugalski folklorni ansambl a iduće sobjetski čime će se privesti kraju još jedna kulturno-zabavna ljetna manifestacija.

(jp)

Detalj s primoštenske plaže

UZ 10. SUSRET KLAPA U SKRADINU

Kao i Krka svom ušću, tako se Skradin svako ljetno iznova vraća izvornoj dalmatinskoj klapskoj pjesmi. Vjerojatno i nema klapskog susreta u Dalmaciji, koji okuplja toliko prijatelja »pisme«, kao što to već deset godina čine Skradinjani. Toliko je srdačnosti i gostoljubivosti u dočeku, a toliko truda i entuzijazma u organizaciji da se svaka pohvala vrijednim članovima Kulturno-umjetničkog društva »Skradin« i svim mještanima, koji dobrovoljno daju svoja dvorišta, konobe, vino, pršut i slobodno vrijeme klapskim pjevcima, čini banalnom. Jer, skradinska je želja da sve bude prisno i prijateljski, efektno i kvalitetno jača od svih izraza, kojim bi se moglo pohvaliti njihovo htijenje. Pomoć Općinskog SIZ-a za kulturu i po-

Priznanje domaćinu

koroviteljstvo »Večernjeg lista« samo su dokaz da je »Skradinska fešta« uvelike prešla okvire mjesne zabave.

Sav trud Skradinjana dobije svoj smisao onog trena, kada na staroj pjaceti zabruži pjesma. Ove je godine bilo pjesme za svačiji ukus. Jer, stigli su i Dubrovčani (»Lindo«), i Trogirani (»Radovan«), i Zadranjani (»Jugotanker«), i tradicionalno brojni Splićani. Otimale su se za boravu stare pjesme (»Ti gariful ki sam brala«, »Da si od duba zelenoga«...), zvonila je Gotovčeva »Omili mi«, još jednom je prihvaćena Stipićeva »Dalmatino povješću pritravnje«, a u slobodnijem su se dijelu klape još više približile širokoj publici (»Dalmatinski šajkaš«, »Vela Luka«...).

Urednik Radio-Zagreba Ive Belamarić ne smatra potrebnim da se na takvim smotrama dijele posebna priznanja, ali je pokrovitelj »Večernji list« pripremio kristalnu vazru za onu klapu, koja bude pjevala načinom i zborom, što je najbliži pjesmi praotaca. Stručnjaci bijahu skloni »Bilicama«, »Kamenu« i domaćinu »Skradinskom buku, no brzo je riješena dvojba. Desetogodišnje vraćanje izvorima klapske pjesme na staroj skradinskoj pjaceti bijaše dobar, dodatni motiv da se priznanje nađe u rukama Ivice Sušića, voditelja klape »Skradinski buk«, što je iskreno pozdravio svatko, tko se rado vraća Skradinu početkom kolovoza.

I. M.

REPORTAŽNI ZAPIS SA KRKE, VISOVCA I ROŠKOG SLAPA

Što je Krka prema sinjem moru

Izlet na Krku, koji se nudi gotovo svakom našem gostu što ljetuje od Zadra do Splita (ponekad čak Hvara i Dubrovnika) može biti lijep, skup ili jeftin, rijetko dosadan a nerijetko zamoran, ponekad čak s okusom avanture i opasnosti. U sve to uvjerali smo se i sami kad smo se ovog utorka otisnuli »Krasovim« izletničkim brodom uz Krku prema Visovcu i Roškom slapu.

Ovaj utorak nije obećavao ništa naročito osim malo južine, pokoji oblačak i nesvakidašnji novinarski zadatak — izlet na Krku. Oboružani nezaobilaznom bilježnicom (kako bi dobro došao džepni magnetofon!), fotoaparatom (kao uostalom i turisti) i s ne koliko hiljadarki više u novčaniku (zlu ne trebalo) prelazimo kolonu automobila što čeka na formalnost oko ulaska u područje nacionalnog parka.

Na »Visovcu« i »Firulama« izletničkim brodovima što pripadaju šumskom gospodarstvu »Kras« zatičemo mornara — motorista Ivana Pekasa i kapetana Milenka Studića. I dok čekamo 11 sati spontano započinje razgovor. Cijena je izleta, zapravo prijevoz do

— Doći će oni, ne brinite. Kad mi krenemo i oni će. Samo je danas jako jugo, bit će ih manje nego obično.

Jugo se stalno diže. Studić nam se predstavlja kao kapetan duge plovidbe s visokom stručnom spremom, nakon 18 godina staža i navigiranja ostao bez posla još 1980. godine. Godinu dana, kaže, nije ništa radio. Zeničanin iz Vodića (»odakle mi je i žena«).

Stiže i treći »Krasov« brod koji je već jednu turu obavio. Pristižu i izletnici iz Zadra, »Krasova« autokampa, individualci. Pune se »Firule« i odlaze. Treći, novi brod još bez imena, kapetana Frane Milkovića čeka grupu iz Zadra i njihovu voditeljicu profesoricu Mariju Čok. Eto i njih. Gospođa Marija ih pre-

zavisi od dužine puta autobusom a najskuplji su iz Zatonu (zadarskog) i iznose 5100 dinara. Mi skupljamo goste iz 7 hotela, jer se u jednom ne može naći dovoljno izletnika. Ovo je jedan prekrasan izlet, ali su prilazni putevi do broda užasni (to nema nigdje, valjda ni u »Abesiniji«). Šteta što ove godine ima tako malo vode. Inače, što se tiče usluge na Roškom slapu ona se znatno poboljšala, u početku je bilo grozno. Ne, za strance nije skupo, za nas najčešće nedokučivo. Ima tu i tamo naših ljudi, uglavnom onih koji rade vani.

● **Koliko su zadovoljni vaši izletnici?**

— 95 posto su zadovoljni, to jest uglavnom. Vidite neke od njih zanima sve, a neke

Koliko je prekobrojnih na ovom privatnom izletničkom brodiću?

Motel »Roški slap« pripada ugostiteljskoj radnoj organizaciji iz Drniša ima 16 kreveta i isto toliko zaposlenih. S nama je Zvonko Madžar, upravitelj.

— Baš ste izabrali dan kad ćete doći — dočekuje nas ne tako oduševljeno upravitelj.

● **Zašto?**

— Jutros su nam zatvorili vodu (Hidroelektrana »Manojlovac«) i još najdulje sat, dva ćemo moći raditi sa zalihama koje imamo. Tu je i 700 do 800 komada pastrve (150 kg.) koja ne može bez protočne vode ostati ni desetak minuta.

● **Kako se to može dogoditi, jesu li vas upozorili?**

— Ne, ništa nismo znali, ne znamo ni kad će nam pustiti vodu. To su nam i lani dvaput napravili.

● **Kako je s turistima ove sezone?**

— U toku dana kod nas prođe i po 400 gostiju. »Atlas« nam nikako ne dolazi kao ni »Jadrantours« koji vozi svoje izletnike u NC Skradin gdje ima »Šibenkin« restoran. »Dalmacijaturist« je slabiji nego lani a »Sunturist« bolji.

Naših 16 postelja i jest i nije dovoljno. Kada bi neka veća grupa željela ostati tu onda ne bi mogla.

● **Nacionalni park i vi?**

— Možda bi najbolje bilo da nacionalni park bude jedna radna organizacija iako to naravno, ne odgovara našim sadašnjim radnim organizacijama pri kojima posluje.

Gledamo dosta jeftin cjenik — čevapčići 400 dinara, pastrva 350. Kažu nam da konobari nemaju više od 20 tisuća plaće, a gledamo ih koliko trče i muče se oko gostiju. Za susjednim stolom sjede privatni brodari. Ljute se na našeg kapetana Franu da ima novi brod i vozi prebrzo. Ima i nelijepih zadirkivanja. Saznajemo da je među njima i jedan direktor koji je jedan mjesec na bolovanju a drugi na godišnjem samo da bi se mogao baviti tom »dopunskom« djelatnošću. Oni u jednoj turi zarade po milijun i više. U sezoni 100 — 150 milijuna. A porez 2 do 3 milijuna (sve u starima). Unosno, nema što! Ručak svi brodari imaju u motelu besplatan, s tim da plaćaju piće.

Pokušavam razgovarati s jednim od privatnika. Kaže mi da je iz Lozovca, da radi u trafostanici i da se ovim bavi samo za vrijeme godišnjeg, za džeparac. Ipak, ostao bi anonimniji, još nema srednju dozvolu dogodneće on to. Inače se 4 godine bavi ovom »dopunskom« djelatnošću. Kaže, vozi samo jednu turu dnevno, nikad više od 8 ljudi, naplaćuje po 1000 dinara i uvijek nastoji zadovoljiti izletnike.

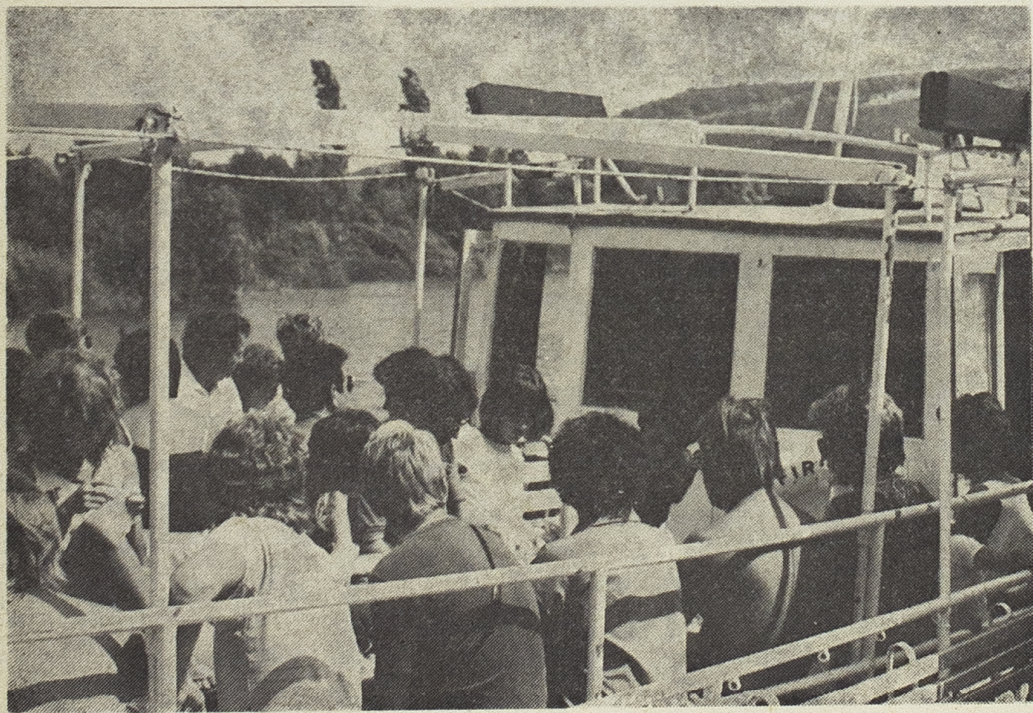
Idemo nazad. Jugo sve žešće, stranci »pojma nemaju«, nismo ni slutili što će nam

se sve dogoditi. Posjet Visovcu protekao je suviše službeno i bio prekratak da bismo nešto vidjeli i zapisali. Ne znam što su od svega mogli shvatiti ovi turisti. Tek, nitko nije spomenuo ni Matavulja, ni Bakonju, ni Fra Brnu, a ja uvijek na Visovcu tražim baš njih. Ovaj put, samo nakratko, na ulazu u Muzej koji od žurbe ne stigoš niti obični zatekovi fra Marka i fra Vatroslava, studente teologije i filozofije iz Makarske koji ovdje i ljetuju i rade. Rekoše da im dnevno prode kroz crkvu i muzej po petnaestak grupa a i privatnici dovode svoje posjetioce. Ulaznice i postoje i ne postoje.

Sad već imamo više putnika. Uplašene i mokre mušterije privatnika krcaju se na naše brodove ne usuđujući se više voziti kačićima. I ja mijenjam kapetana, sad idem s »Firulama« Studićem i Jerom Mijićem. Brod je prepun i dok je nama suho i prijatno u kabini uz kormilo ljude vani šiba vjetar i polijeva vodu. Zamotavaju se u ručnike, nije im više onako toplo kao jutros. I upravo kad smo računali da je još samo jedan opasan prolaz ispred nas ugasi nam se jedan motor. Uzalud ga Mijić nastoji osposobiti, star je, upali se, pa gasi. Sad već milimo. I kačići nas prestiču, drugi brod je daleko odmakao vidjeli smo kako ga ljulja i moći, nemamo radio vezu. I kormilo neće da sluša, vjetar je jači. Iako je na provi raspoloženje još uvijek veselo najviše zbog jedne Talijanke čiju vjetrovku vjetar napuhuje poput pravog balona, ljudi pogledaju na kapetana. Vide i oni da nešto nije u redu. Kapetan, mrtav hladan. Što je Krka prema »sinjem moru«, čakulamo kao da nije ništa. Ono što smo trebali preći za pet minuta ne možemo evo ni za pola sata. Gotovo se ne mičemo. Neki se mali brodovi okreću nazad ka Visovcu, ne mogu dalje. Pa to je stvarno orkansko jugo. Iako nemamo nikakve veze ni sa kopnom ni sa drugim brodom naši se kapetani izgleda sporazumijevaju telepatijom. U susret nam ide Franić, vezujemo se onako u vožnji, većina naših putnika prelazi na drugi brod. Ja ostajem ovdje. Kad dođemo do onog uskog prolaza kroz šibljice proći ćemo prvo mi a drugi brod trebamo odvezati u zadnji trenutak kako ne bismo izgubili na brzini. Oni će već lako za nama. Sad je još jedini problem sa ona dva kačića na samom prolazu. No, oni su vidjeli u čemu je stvar pa su se u zadnji čas sklonili. Sve je ispalo po dogovoru. Jedino ja plješćem kapetanu. Ni manevar pristajanja nije više problem. Zanimljiv i ovaj put avanturistički izlet na Krku je završen...

Tekst i snimci:

Josipa PETRINA

Paluba »Firula« u trenutku polaska — izlet za 450 ili 650 dinara

Roškog slapa i Visovca koji nudi »Kras« 650 dinara. Privatnici, čujemo odmah, uzimaju 1000 do 1200 dinara. Ivan Pekas je u »Krasu« već 14 godina a Studić je sezonac (»prva sezona na Krki, a vjerujem i posljednja«).

● **Je li se što promijenilo otkad je proglašen Nacionalni park?**

— Ništa. Sve je po starom. Osim što su nam najavili povećanje plaća (sad će biti između 40 i 50 tisuća) i što su nas nedavno obišli rukovodioci.

● **Na Slapovima »Rivijera«, ovdje vi, na Roškom Drniš — kako će to ići?**

— Do sada još uvijek svatko radi kako je navikao, sam za sebe. No bez jedinstva i udruživanja malo će se što moći postići.

● **Gdje su ti privatni brodari, rekli su nam da ih je puno?**

brojava, možemo krenuti. I samo što smo se odvezali i okrenuli s »Visovca« nam mašu. Ostali Belgijanci. Dvoje male djece, mama i tata. Opet, se okrećemo, valjda smo sad svi.

Lijep, udoban brod, stakleni prozori, da se ništa ne propusti ni po lijepom ni po ružnom vremenu. »Crv« mi ne da mira. Idem na komandni most do kapetana.

● **Imate često ovakve »pegule«?**

— A, mi smo na to navikli. Znamo i na pola puta otkriti da smo nekog »ostavili« na Visovcu.

Sad već vidimo i privatne brodiće, svud su oko nas. Uglavnom prepuni. Držimo se lijevo od njih. Moj me »crv« vuče na krmu do gospođe Marije koja ispunjava križaljku.

— Na Krku dovodim turiste iz Zadra već 7 godina — počinje ona i bez pitanja. To su jednodnevni izleti čija cijena

baš ništa, a ipak idu. Interes ove godine? Pa ne toliko dobar koliko je dobra popunjenost objekata. Vidite ima ljudi koji nam dolaze već deset pa i više godina. Oni su već sve vidjeli i Krku i Plitvice i Hvar, ne idu više nikamo. — Poslije ovoga razgovaramo malo o turistima. Istina je, potvrđuje moja sugovornica, da nam iz godine u godinu dolazi sve niži sloj, tu su sad već i kućne pomoćnice u mirovini, rudari u mirovini, nezaposleni čak. Od najmanje 400 Francuza koliko je zadnjih godina provela kroz »Plitvice« susrela je jednu jedinu intelektualku!

Već smo pod Roškim slapom kojeg zapravo nema. I gospođa Marija šuti, ne može svojim turistima pokazati suh slap i reći — zamislite si ovdje kako teče voda. Zato odmah, po stvarno užasnom putu idemo do motela gdje nas očekuje ručak — pastrva na žaru.

S TROJNOG SUSRETA GRADOVA PRIJATELJA U HERFORDU

PRIJATELJSTVO I SURADNJU PROŠIRITI NA SVE OBLIKE DJELOVANJA

Riječi dobrodošlice

— Dragi prijatelji iz Šibenika i Voirona — rekao je u pozdravnom govoru predsjednik vlade okruga Herford Siegfried Moning — dopustite mi da vam u ime Okružne skupštine i Okružne uprave Herforda zaželim srdačnu dobrodošlicu prilikom dolaska na trojni prijateljski susret u Herford. Nadam se, da će ovogodišnji trojni susret proteći isto tako skladno i plodonosno, na dobrobit naših prijateljskih veza i odnosa, kao i posljednja dva vrlo uspješna susreta u Šibeniku i Voironu. Raduje me posebno, da smo jedinstveni u namjeri da ovim susretima motiviramo mlade u preuzimanju naših ideja i razvijanju našeg prijateljstva. Iz dosadašnjeg petnaestogodišnjeg (sa Šibenikom), odnosno devetnaestogodišnjeg iskustva (s Voironom) možemo ustanoviti, da smo te ciljeve u potpunosti ostvarili. Zato možemo biti ponosni na naše prijateljstvo i na sve ono što smo postigli, pa želim da naš ovogodišnji susret u prvom redu posluži učvršćenju našeg daljnjeg prijateljstva — naglasio je na kraju Siegfried Moning.

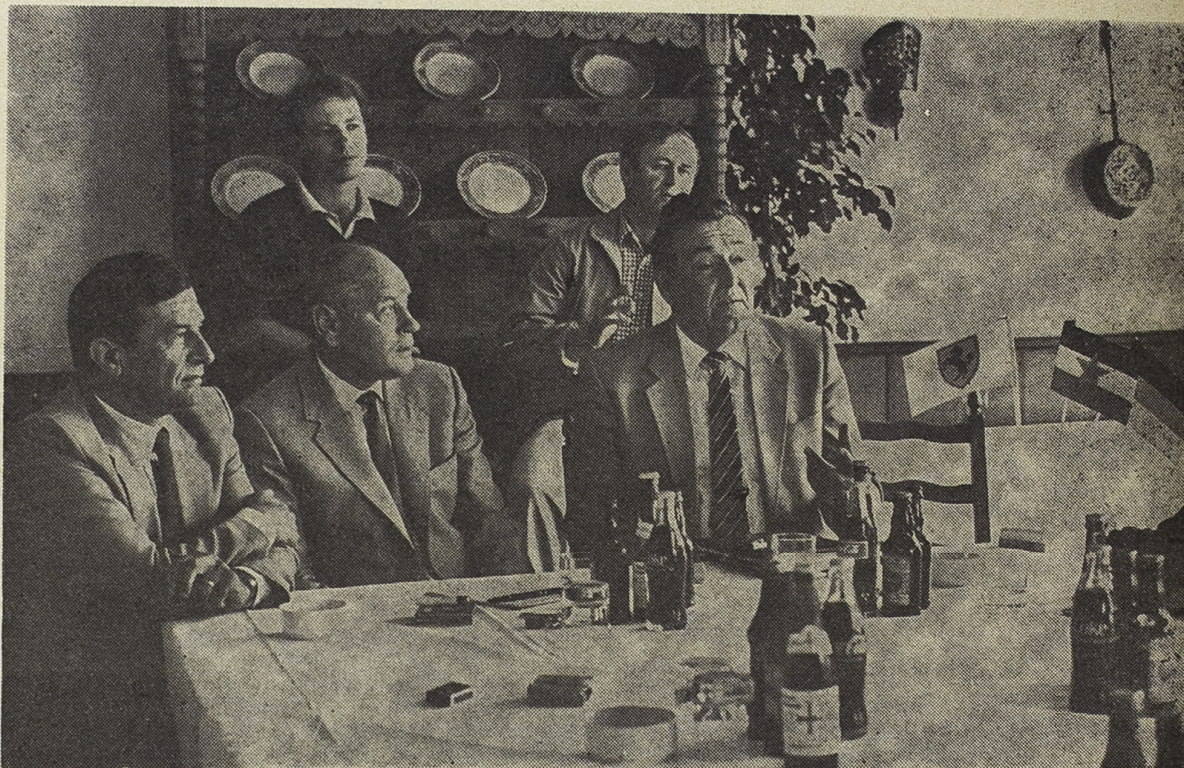
Delegacije triju prijateljskih gradova burnim su aplauzom pozdravili riječi dobrodošlice u »Anna-Siemens-Schule«, da bi se iza toga zahvalili predsjednici delegacija Šibenika i Voirona.

Ovaj trojni susret — istakao je predsjednik Skupštine općine Šibenik Duško Kronja — obilježava 15. godišnjicu plodne suradnje i prijateljstva, ko-

ja je po našem uvjerenju imala značajnijih rezultata u međusobnom povezivanju i upoznavanju. I ovaj primjer prijateljskih veza dokazuje, da zemlje različitih političkih sistema mogu uspješno uspostavljati kontakte, razvijati privredne, kulturne, sportske i druge odnose, a što je najvažnije, da mogu pridonijeti općem nastojanju progresivnog svijeta — pridonositi borbi za mir. Sa zadovoljstvom mogu ustanoviti, da je naša dosadašnja suradnja zaista dobra, jer su uspostavljeni brojni kontakti kolektiva i pojedinaca na planu kulture, sporta, turizma, te na komunalnom planu. Posebice me veseli — podvukao je Duško Kronja — što su u toj suradnji prednjačili mladi, čemu treba u budućnosti pokloniti posebnu pažnju.

Naš prijateljski susret — rekao je iza toga gradonačelnik Voirona Philippe Vial — sigurno će nam ostati u trajnom sjećanju, jer se održava u vrijeme obilježavanja dvostrukog jubileja — Međunarodne godine mladih i godine borbe za mir u svijetu. Upravo ti jubileji predstavljaju temelj naših prijateljskih susreta, prijateljskih veza, odnosa i suradnje. Oni trebaju pridonositi miru i učvrstiti osjećaj miroljubive suradnje kod naših mladih generacija, generacija koje će preuzeti odgovornost za jedno bolje sutra. Jer mir se u prvom redu postiže — završio je Philippe Vial — ustrajnom borbom, međusobnim upoznavanjem i zbližavanjem.

Nakon pozdravnih govora slijedi kraći kulturno-umjetnički program i nastup jedne jazz-

U hotelu »Stadt Berlin« predsjednici triju prijateljskih gradova dali su svečane izjave

-grupe, te mala zakuska. Nakon razgledavanja škole zajednički (vrlo obilan) ručak. Opraštanje od direktorice i nastavnika škole.

Poslije podne prvog dana susreta (utorak) delegacije su odvojeno gledale film o okrugu Herford, a iza toga zajednički posjetile izložbu omladinskih radova iz triju gradova prijatelja o temi »Bratimljenje pridonosi borbi za mir« povodom obilježavanja Među-

narodne godine mladih 1985. (u okružnoj štedionici u Herfordu). Poslije večere u hotelu »Stadt Berlin«, gdje su smještene delegacije Šibenika i Voirona (osim omladine, koja boravi u obližnjem omladinskom domu), posebno je bilo veselo na međunarodnoj večeri folklora na Trgu gusaka u centru Herforda. Svojim nastupom oduševili su prisutne mladi OKUD-a Općinske konferencije SSO Šibenik, s nekoliko vrlo uspješnih folklornih točaka. Šteta što ipak nismo vidjeli barem dio folklora i narodne nošnje iz šibenske općine, jer bi folklorni učinak bio daleko upečatljiviji. Zaista šteta, možda drugom prilikom.

Sport i rekreacija

Drugog dana boravka u Herfordu (srijeda) organiziran je zajednički dnevni izlet (skupa s omladinom). Posjetili smo i razgledali veliku školu sportova u Duisburg-Wedau, koja pripada Pokrajinskom sportskom savezu Sjeverne Rajne-Westfalije. To je zapravo oblik izvanškolske obrazovne ustanove za omladinski i sportski rad, gdje uglavnom mladi usavršavaju razne sportske aktivnosti. U sklopu sportskog školskog centra (320 kreveta u hotelu) nalazi se 6 igrališta

za nogomet, jedna sala za konferencije, jedna velika gimnastička dvorana, veslačka sta-

Siegfried MONING, predsjednik vlade okruga Herford:

— Naš međusobni dogovor da se naši prijateljski susreti održavaju svake druge godine nije doveo do smanjenja intenziteta naših prijateljskih veza i odnosa. Naprotiv, unatoč financijskim teškoćama koje su trenutno prisutne u Šibeniku i Voironu, pa i okrugu Herford, naše razmjenjene prijateljske veze i odnosi su se mnogobruko i intenzivno razvili.

Duško KRONJA, predsjednik Skupštine općine Šibenik:

— Polazimo od principa da svatko ima pravo na slobodan život, da nema i ne smije biti velikih i malih kada se odlučuje o sudbini svijeta, kada se radi o volji svake zemlje da svoju unutrašnju politiku prilagodi želji vlastitog naroda. Isto tako, neriješeni međusobni sporovi trebaju se rješavati mirnim putem, a nitko nema pravo dominirati nad sudbinom drugih naroda.

Philippe VIAL, gradonačelnik Voirona:

— Proširenje naših odnosa i suradnje trebalo bi po meni biti kvalitativno i kvantitativno. Upravo u vremenu, kada naše zemlje doživljavaju privrednu krizu, kada je došlo do smanjenja privrednih aktivnosti i sve veće nezaposlenosti mladih, preko naših prijateljskih odnosa, veza i suradnje trebamo stvoriti temelje na kojima ćemo graditi bolju budućnost. Posebice mislim na oblasti društvenog, zdravstvenog i socijalnog života, koje su do sada bile zaista malo zastupljene u našim zajedničkim akcijama u okviru pobratimskih odnosa.

Na međunarodnoj večeri folklora na herfordskom Trgu gusaka šibenski omladinci izmamili su najviše pljeska

Članovi šibenske delegacije prate pozdravne govore u »Anna-Siemens-Schule« u Herfordu

za, automatska kuglana i tri velike opremljene dvorane za razne sportove. Gotovo 50 posto sportskih aktivnosti u školi otpada na nogomet, 40 posto na ostale sportove, dok 10 posto otpada na aktivnosti, koje nemaju izravne veze sa sportom i sportskim aktivnostima. Nakon zakuske priređene u auli škole, promatrali smo nekoliko nogometnih utakmica (šetnjom uz igrališta koja su jedna do drugih) C-juniora za njemačko prvenstvo 16. zemalj

stavnika Pokrajinskog saveza sportova Sjeverne Rajne-Westfalije također nas je pozdravio, govoreći pritom o ciljevima i zadacima sportske organizacije koju predstavlja. Ručak u blagovaonici škole, pomalo na brzinu, jer smo morali dalje u razgledanje veslačke staze, kao i dosta udaljene brane na Moehnesee. Šeta, kiša nas je spriječila da je razgledamo, tako da smo samo kroz staklenu verandu vrlo ukusnog restorana promatra-

Bratimljenje pridonosi miru

Trećeg dana boravka (četvrtak) održane su odvojene radne sjednice u zgradi okruga (Kreishaus) pod nazivom »Bratimljenje pridonosi borbi za mir«. Naime, svaka je delegacija formirala posebnu radnu grupu, a raspravljalo se o istoj temi — Naše prijateljstvo danas i sutra (omladinske delegacije u Domu omladine). Poslije podne u hotelu »Stadt Berlin« sumirani su izvještaji radnih grupa i doneseni zaključci o daljnjim pravcima razvoja prijateljstva i suradnje.

Naša je delegacija između ostalog zaključila, da još uvijek u suradnju nisu uključene brojne društvene i specijalizirane organizacije mladih i za mlade, u prvom redu osnovne škole, pripadnici Ferijalnog saveza, izviđači, kulturno-umjetnička društva, sportska društva i klubovi. U oblasti turizma postoje ogromne, do sada neiskorištene, mogućnosti konkretne i korisne suradnje gradova prijatelja (pozitivna iskustva između Vodica i Herforda). Zato je na odgovarajući način potrebno prezentirati

šibenske nacionalne parkove »Kornate« i »Krku« i druge prirodne ljepote, kao i povijesne, kulturne i graditeljske znamenitosti općine. Dosadašnje kontakte društveno-političkih

I delegacija mladih donijela je svoje zaključke (većina ih je tiskana u posebnom okviru), koji se odnose na neke nedostatke, kako bi se na vrijeme otklonili. U prvom redu

IZ ZAKLJUČAKA OMLADINSKE ORGANIZACIJE

— Ovakvi susreti treba da pridonose u prvom redu tome, da i oni gradovi, koji nemaju prijateljskih veza i odnosa, takve veze što prije uspostave, jer omladina treba svagdje širiti prijateljstvo i suradnju, bez obzira na to gdje se nalazi. Mladi trebaju upoznati običaje i način života u drugim zemljama, trebaju ubuduće više biti zajedno, kako bi boravak u prijateljskim gradovima proveli u igri i pjesmi, a to je jedino moguće ostvariti na taj način, da se omladina smjesti ne u omladinski dom i slično, nego po privatnim kućama svojih domaćina. Unatoč različitim običajima i kulturama zemalja širom svijeta, ovakva suradnja i prijateljstvo od velikog su značenja. Zato ih moramo njegovati i razvijati, jer jedino tako možemo održati i poboljšati mir u svijetu.

skog saveza iz oblasti sportskog obrazovanja. Nakon toga u kongresnoj dvorani pozdravio nas je predstavnik nogometnog saveza oblasti Donja Rajna, koji nam je govorio o ciljevima i zadacima te školske ustanove. Iza toga, pred-

li nepreglednu površinu jezera i nekoliko jedrilica koje su nam se približavale. Večerali smo u restoranu i vratili se u hotel, a cijelo vrijeme je rominjala sitna gusta kiša. Čak je i autobus (njemački) prokiš njavao.

SAOPĆENJE DELEGACIJE SO ŠIBENIK

— I ovom prilikom smo utvrdili, da se naša suradnja razvijala u uvjetima relativno ograničenih materijalnih mogućnosti, što je u velikoj mjeri onemogućilo, da se sve naše potrebe, želje i planovi realiziraju onako, kako smo to htjeli. Zato je jedan od naših prioriteta zadataka da u takvim materijalnim mogućnostima osmišljenim planovima i akcijama postignemo maksimalno moguće. Dosadašnji oblici i opseg suradnje otvaraju daljnje mogućnosti proširivanja, produbljivanja i osmišljavanja našeg prijateljstva i suradnje građana, organa i organizacija naših zbratimljenih gradova, za što su potrebni bolji plan i organizacija, te novi potencijalni nosioci suradnje. Osim toga, svi sadašnji i novi potencijalni nosioci suradnje trebaju utvrditi dugoročne i godišnje programe suradnje s odgovarajućim organizacijama u Herfordu i Voironu, s pobliže određenim sadržajima, oblicima, nosiocima i terminima.

organizacija treba i dalje njegovati i razvijati, u granicama materijalnih mogućnosti kao i sveukupnu suradnju a sredstva javnog informiranja trebaju dati veći doprinos redovitom i sistematskom praćenju i informiranju o osnovnim značajkama pojedinih gradova prijatelja, kao i o dostignutom stupnju suradnje i prijateljstva.

misli se na nepotpunu realizaciju programa koji je planiran. Naime, svaka bi zemlja trebala napraviti svoj program na osnovi zaključaka iz prethodne četiri godine, prije zajedničkog dogovora, gdje bi se ti programi konkretno definirali u jedan zajednički za sve.

Oproštajna večer

Četvrti dan susreta (petak) planiran je za obilazak trgovina u kupovinu (do ručka). Poslije zaista napornog programa u tri prethodna dana, četvrti dan do ručka trebali smo provesti ležerno. Ali vraga. Odmah poslije doručka pohrtilo se u grad, u obaveznu kupovinu suvenira, i tko zna čega ne još.

Poslije podne obišli smo obilježne toplice, gdje smo razgledali ogroman park, ljekovite kupaoalice i posjetili (samo oni pristojno obučeni) kasino. Neki su se i okupali u bazenu sa slanom vodom.

I konačno zajednička oproštajna večera u Domu streljačkog društva u Gradskom vrtu. Kulturno-umjetnički program i predaja poklona. Kraći pozdravni govori i oproštaj delegacija gradova prijatelja. Rukovanje, grljenje i suze. DO VIĐENJA u Šibeniku 1987. godine.

LJUBO JELOVČIĆ
(Snimio: E. BOROWKA)

Tako se rastaju prijatelji. Svečana oproštajna večera za sve uzvanike u Stadtgarten Schützenhofu s umjetničkim programom

Što kažu
građani

Automobilom

kada je najpotrebnije

Gotovo čitavog dana, od 8 do 20 sati, prometne gužve u gradu i na prilazima nesnosne su. I tako iz dana u dan, uvijek ista slika: ulice su naprosto pretijesne za mnoštvo automobila, najviše stranih registracija, čiji vlasnici žele razgledati grad, obaviti kupovinu ili samo proći. Mnogi tvrde da je ove godina po tome i neslavno rekordna, a nas je zanimalo kako se snalaze vozači, pogotovo oni profesionalno vezani uz upravljač.

JOSO JURISIĆ, taksist: — Posla ima i previše, sezona je. Najveći zastoji su kada se dolazi iz pravca Mandaline ka Centru, a u najveću gužvu ulazimo kod tržnice. Često se čeka i po 30—40 minuta do povratka na taxi-parkiralište. Onda, ima problema i s automobilima parkiranim s obje strane ulice, negdje se automobili ne mogu niti mimoći. Registrirani parking-prostor vrlo je malen, i mislim da bi,

makar u sezoni, trebalo dopustiti parkiranje i na Poljani.

GORAN BOGUNOVIĆ, taksist: — Gužve su nesnosne, odavno ne pamtim da je bilo ovako. Mislim da bi trebalo u potpunosti zabraniti promet na obalu, tada bi zastoja i gužve bilo manje. Grad nije prilagođen toliko opsežnom prometu, a milicija radi koliko može i najbolje što može...

MIRKO AUŽINA, radnik: — Gužva je svagdje, na magistrali, u gradu, gdje god se okrenete, a ove godine čini mi se najvećom. Danas sam od Meteriza do Poljane izgubio dvadeset minuta a u kola sjedam samo kada mi je najpotrebnije.

BORIS BRALIĆ, prodavač na benzinskoj crpki u gradu: — Gužva je po čitav dan, sve do 20 sati. Stanujem kod Doma zdravlja, a kolima se koristim vrlo rijetko, samo kada su mi prijeko potrebna. Ponekad je nemoguće »probiti se«, čeka se dugo u koloni. Imam motor-kotač i to me spašava.

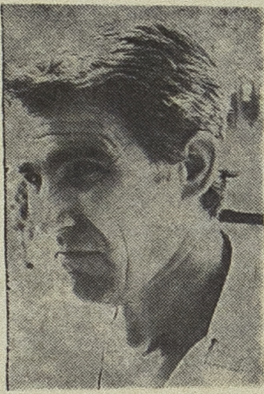
B. Periša
(Snimio: Đ. Eraković)

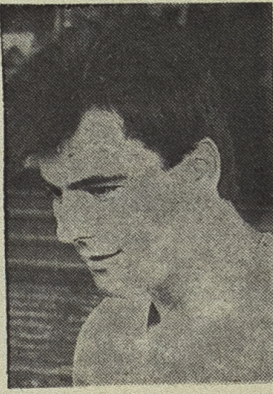
J. Jurišić

G. Bogdanović

A. Aužina

B. Bralić

KROZ
Šibenik

KINEMATOGRAFI

LJETNO KINO: Trg Sime Matavulja

američki film »Indijana Jones« (do 11. VIII)
američki film »Moje pjesme, moji snovi« (od 12. do 15. VIII)
američki film »Blago Amazon« (od 16. do 18. VIII)

TESLA:

američki film »2019. — dvadeset godina poslije pada New Yorka« (do 11. VIII)
njemački film »Istinite priče VIII« (od 12. do 15. VIII)
hongkongski film »Nepobjedivi iz pakla« (od 16. do 18. VIII)

20. APRILA:

američki film »Južnjačka utjeha« (do 11. VIII)
francuski film »Obračun kod robne kuće« (od 12. do 15. VIII)
njemački film »Djevojka s maslačkom« (od 16. do 18. VIII)

DEŽURNA LJEKARNA

VAROŠ, Ulica bratstva i jedinstva 32 (do 16. VIII)

IZ MATIČNOG UREDA

Rođeni

Dobili kćerku
Igor Friganović i Sandra Ban, Dragan i Boženka Sandrić, Mate i Smiljanka Labor, Ante i Matilda Barišić, Ante i Zorica Petković, Đuro i Marica Pintar, Tome i Zora Pavasović, Josu i Jasna Bačić, Jovan i Jadranka Mrđen, Vukašin i Stana Jelača, Dario i

Ksenija Mihaljević, Miroslav i Gordana Krnčević, Momir i Snežana Simić, Branko i Jovanka Dragović, Ante i Iva Antić, Roko i Jagoda Banovac.

Dobili sina

Ivan i Doris Zorica, Ervin i Koviljka Vučak, Mirjana i Marko Sladić, Nediljka i Ante Spahija, Ivan i Nicolett Livia Carmen Baraka, Marko i Stana Peran, Marko i Marija Dželalija, Miro i Dunja Savić, Mate i Danica Morović, Branko i Soka Došen, Ante i Nada Deković, Svetin i Jasna Banovac, Tino i Biserka Alviž, Goran i Sunčica Periša, Vinko i Karmela Slavica, Drađa i Suzana Gatar, Davor i Silvija Pažanin, Siniša i Ali da Pauk, Radomir i Katica Kresović.

Vjenčani

Ankica Knežić i Nikola Matić, Tona Lokas i Tihomir Lokas, Rajka Kulušić i Mirko Gović, Silvana Dobra i Slobodan Škugor, Jadranka Zrna i Tomislav Veljković, Meri Vričić i Zoran Tepić, Gordana Morović i Tomislav Curavić, Diana Perica i Zoran Sekso, Meri Romić i Veris Petrina, Jasminka Seljanin i Mate Kitarić.

Umrli

Vasilija Pavasović (78), Darinka Bogdan (73), Iva Čota (75), Jure Grubišić (60), Mare Čurkov (85), Kata Bakula (72), Jeka Zrile (68), Manda Kovačević (88), Milka Lokas (85), Božo Računica (91), Frana Njanjara (84), Cvita Vranjić (78), Petra Radin-Mačukat (81), Zorka Karadole (75), Ana Šarić (52), Matija Periša (82), Bare Mikin (94), Božo Tare (72), Frana Gulinić (62), Ante Tičić (71), Stana Radić (79), Zdravka Grbac (64), Kata Turčinov (81), Kata Klisović (81).

UMJESTO HUMORESKE

...I skoro u luku će doć

Svaki grad uz naše more ima svoga lera — pardon, svoju luku! A to je sasvim prirodno, zar ne, ako se uzme u obzir da je luka čisto »vodeni fenomen« (ne možemo govoriti o lukama izvan vodenih površina, premda ima pokušaja, kao što je onaj s bračnom... itd.).

Luka je raznih i raznorodnih, poznato je: velikih i malih, važnih i manje važnih, pristupačnih i nepristupačnih, čistih i onih drugih... tko bi ih sve nabrojio, te različitosti, mislim! A ipak je nešto zajedničko svima njima tj. lukama, barem tako tvrde pjesnici i ostali s romantičnim usmjerenjem: mir, spokojstvo, sreća, duševna ravnoteža...

Normalno da svako pravilo ima i svoje izuzetke! Drugim riječima, ima luka koje ne krase, barem u određenom razdoblju, nabrojeni epiteti, već neki sasvim drugi — suprotnog karaktera, rekli bismo. U takvim situacijama o njima se dosta piše i govori, za njih kažu da su podložne nemiru, da je njihovo poslovanje na granici... Kako je među njima, nažalost, i Luka »Šibenik«, normalno da je interes pojačan, da čovjek prosto gori od znatiželje, budući da nije u mogućnosti da sam odgovori na pitanja, koja prosto naviru: kako, zašto, otkud? Zašto su u »Luci« predložene mjere zaštite društvene imovine (prijedlog društvenog pravobranioca samoupravljanja), a ne u nekoj drugoj sredini, recimo? I što se to uopće zbiva u tom starom (radničkom) šibenskom kolektivu?

Valjalo je na sve to (i još niz drugih stvari), naravno, provjeriti na samom mjestu, izravno, znači, pa stoga uzimam telefonski aparat i... zovem. Izravno, dakako! Bez snebljivanja i pardona, dabome!

I velim ja, izravno: Luka »Šibenik«! Halo! Je li to »Luka«?

Čujem potvrđen odgovor, pa velim jasno i glasno: Kako ste? Poslovno, mislim?

— Dobro! Dosta dobro! Eto, upravo smo u saznanju da smo polugodište završili s prebacajem prometa od 30 posto. To je, po nama, solidan učinak, s obzirom na specifičnost naše djelatnosti i strukturu robe kojima poslujuemo — fosfat, umjetna gnojiva, i to!

● Znači, problema nema?

— Što ja znam! Ja ih zbilja ne vidim!

● A to što su predložene mjere društvene zaštite — raspuštanje organa upravljanja, imenovanje privremenog poslovnog organa (ppo)... i slično?

— Aa — to!

● Molim?

— Culi smo za to! Znamo, znamo!

● Bravo, bravo! A ja mislio... nego, recite mi, molim vas, kako se to od »Luke« mira postaje »Lukom« ne mira?

— Ja ne bih o tome! To su za mene stvarno novi termini!

● I za mene — ruku na srce!... I otkud taj nemir — stvaralački zasigurno nije jer se o njemu ne bi toliko pisalo?

— Rekoh da se radi o novom i za mene neprihvatljivom terminu!

● Onda nećete, najvjerojatnije, niti odgovoriti na pitanje kako se uplovljava u »luku nemira«, mislim »Luku« kao firmu! Brodom ili...

— Rekoh već...

● Znam, znam! To znači da ne stoje one konstatacije kako je kod vas, u Luci, dakle, zakazala rukovodno-poslovnost funkcija, kako vam normativna regulativa nije na visini, da su vam organi upravljanja, počev od Radničkog savjeta i njegovih komisija, pa do zbora radnih ljudi, donosili odluke ad hoc, naprećac, drugim riječima, bez oslonca na utvrđene društvene norme tj. zakone! — Ja sam zaista bio često odsutan! Na službenom putu, znate. Jednom čovjeku je nemoguće sve znati!

● Dijelili ste i dijelite, kažu, nezastupane tj. nezastupane osobne dohotke? Vaše osnove i vaša mjerila za raspodjelu, utvrđene norme — i to, usprkos tehničkim inovacijama i dostignućima, nisu se odavno mijenjali, neki spominju i desetak godina, čak!

— Može biti! Ali mi ne radimo loše, to je fakat, zar ne!

● Financijski gledano — možda! Ali fakat je, kad već spomenete taj termin, fakat je, dakle, da je, praktički, od 1978. godine stanje u vašem kolektivu isto tj. nepromijenjeno, a tada su, zna se, također predložene mjere...

— Ali nisu konačno usvojene, znate? Baš sam vas tu čekao! I zašto nam »prijebavate« uvijek i stalno da se nismo mijenjali, da smo isti — i to? Pa, nije li to kvaliteta, ako se zna da da smo dobro...

● Može biti! Ali poznato je da samoupravljanje i naš razvoj uopće ne trpe šablone, sheme, statična »kanja«! Ne možete se vi ponašati izvan okvira i normi! Eto, donosite najvažnije opće akte bez poštivanja određene (i strogo propisane) procedure, zaobilazite član 510. ZUR-a kad je u pitanju imenovanje osobe za inokosnog poslovnog organa tj. v. d.!

— Sve su to složeni problemi, priznam! Ali naši rezultati...

● Opet — vi! Polučivanje određenih rezultata izvan okvira postojećih pozitivnih zakonskih propisa, to je poznato, nosi u sebi klicu anarhičnosti tj. nesamoupravnih postupaka...

— Za sada ne bih o tome, zaista! To je ionako u fazi ispitivanja, preispitivanja...

● Dobro — kako vi kažete! A možemo li onda o fosfatu tj. dimno-prašnoj zavjesi koja stanašima u kompleksu robne kuće (i okolici) onemogućava pogled na more, pomalo ih guši, a o šporkici... Kažu čak — ti iz robne kuće, recimo, da ste gori u tom pogledu, zagađivanja, mislim, čak i od TLM-a, a...

— Lako im je govoriti kad su daleko od njih tj. blizu nama! A sad se ispričavam, zaista. Naime...

Ja se nisam ispričavao, ali eto — ostao sam sam. I razmišljao usputno o tome kako je svaka, pa i najmirnija, luka podložna raznim vjetrovima, naročito onim s nepovoljnim smjerovima, ipak. Trenutak, dva potom — nisam razmišljao ni o čemu.

VELIZAR

IZMEĐU JUČER I SUTRA

Ima još ulja

IMA JOŠ ulja u šibenskoj (nogometnoj) svići! Prevarili su se oni, koji su tvrdili da će, se poslije neuspjeha u više nego sumnjivom proljetnom finišu, Šubićevac predati drugoligaškom sililu. Za kratko je vrijeme poduzeto gotovo sve ne bi li se obnovili nagraženi motivi. Funkcionara, igrača i navijača »crvenih«.

»Ni mrtav ne bih više zaigrao. Poslije toliko godina ligaškog igranja želim se konačno okupati, ustupiti mjesto mladima,« govorio je veteran Zvonko Vidačak, već preplanuo od sunca. Dva dana kasnije pročitao sam njegovo ime u šibenskom sastavu, koji je nastupio u Solinu. Nije mogao odbiti trenera Petra Nadovezu, koji ga je zamolio da pomogne u situaciji, kada su se počeli ljuljati stupovi, do jučer, granitne šibenske obrane.

»Sad će klupske prostorije opustiti. Tko će sakupiti upravu? Ljudi su izmoreni, razočarani«, prognozirao je pesimistički u večeri, kada se doznao rezultat utakmice »Split« — »Čelik«, tajnik »Šibenika« Slobodan Stipandžija. A vrijeme je pokazalo suprotno. Funkcionari »Šibenika« ovog ljeta nisu znali za preda. Uporno su se otimali nemalim pokušajima sa strane da se nagrizu temelji Šubićevca. Uspjeli su čak i pronaći formulu (i što je važnije ljude), kojom su osvježili klupsko vodstvo neposredno prije sutrašnjeg drugoligaškog starta.

Najvredniji petez »crvenih« lidera je, nema sumnje, dolazak (ili povratak) Petra Nadoveze. Teško je vjerovati da bi bilo koji drugi trener toliko animirao šibenske nogometne snage kao što je to učinio nekadašnji topnik »Šibenika«. I nema većeg razloga da ne vjerujem Slavenu Cukrovu, sekretaru Aktiva Saveza komunista u NK »Šibenik«, kad kaže: »Nismo mogli ni sanjati ovako dobro trenersko rješenje. Dobili smo izuzetno kvalitetnog stručnjaka i jednako poštenog i pouzdanog čovjeka«.

X X X

SVOG čovjeka na drugoligaškoj A - listi dobili su konačno i šibenski nogometni suci. Ono, što lani nije uspjelo Petru Beriću, sada je s teškom mukom ostvario Ante Cipitelo. Kažem teškom mukom, jer nije sporna Cipitelova kvaliteta, već putovi koji vode do boljeg sudačkog statusa.

U nekim neprihvatljivim razmišljanjima Cipitelova prednost nisu bile ni bolje ocjene, ni godine provedene u juniorima i prvoj momčadi drugoligaškog »Šibenika«. Kao što suci znaju biti pristrani u dijeljenju nogometne pravde, takva je jednako (ne)pravda prisutna u »krojenju« njihovih lista. Cipitelo je, srećom, imao svog učitelja i zaštitnika Stjepana Bašića pred čijim su gnjevnim istupom ustuknuli i oni, koji se ne mogu sa sigurnošću zakleti u čist (sudački) obraz. Za razliku od Bašića, koji ni u danima najvećeg sudačkog uzleta, nije gubio vezu s matičnim, šibenskim nogometnim »pokretom«. Očekujući da će jednako postupati i njegovi učenici, na koje već godinama uporno prenosi svoje nemalo znanje i ljubav za »balun«.

X X X

SRĐAN DABIĆ je konačno dobio ispisnicu beogradskog »Radničkog«, pa nema prave zapreke da on (službeno) ne postane članom »Šibenke«. S Dabićem će Ivković dobiti toliko željenog vođu i, što je najvažnije, mir u očekivanju sedme prvoligaške sezone na Baldekinu.

Nikad »Šibenka« nije dočekivala novo prvenstvo u takvom sastavu i raspoloženju. S toliko igrača, željnih dokazivanja. Dabić, Žurić, Kovačević, Matić, Slavica, Jablan, Gulin... Svatko će imati svoje, posebne motive.

Kako pojedinačne ambicije upregnuti u zajedničku, momčadsku kola? Ta nimalo bezazlena zadaća čeka trenera Dušana Ivkovića. No, očito je da se on takvog izazova nimalo ne plaši, jer proces regeneracije momčadi tekao je ovog ljeta, uglavnom po njegovu izboru. Sa ciljem stvaranja novog sastava, nove igre, novog »imidža« Šibenčana.

X X X

NOVI »imidž« prvoligaška će »Šibenka« stvarati i s novim predsjednikom Vladom Čovićem.

»Sjest ćemo za koji dan za stol, dogovoriti način suradnje,« reče mi nedavno Čović, očito svjestan da linije komuniciranja između Baldekina i ovdasnih izvijestitelja ne funkcioniraju na najbolji način. Medutim, nije u pitanju samo odnos »Šibenika« — novinari. Jesu li se ikad zapitali funkcionari ostalih (najkvalitetnijih) šibenskih nogometnih klubova kako informacije o njihovim (ne)uspjesima i radu dopijevaju na novinske stupce. Osim obaveznog komuniciranja trenera »Šibenke« i »Šibenika« neposredno po završetku utakmica na Baldekinu i Šubićevcu, ne postoji nijedan drugi službeni način okupljanja novinara. U zajedničkom interesu, radi boljeg informiranja.

Problem je, dakle, toliko otvoren da je o njemu suvišno govoriti. Vrijeme je da se nešto učini!

Ivo Mikuličin

UOČI NOGOMETNOG PRVENSTVA

Ima problema, ali ih se ne bojimo

Nogometna uzbuđenja što su »tresla« šibenske ljubitelje sporta u završnici prošlog prvenstva Druge lige — zapad gotovo da i nisu zaboravljena a »buba mara« još jednom kreće sa centra. Finiš koji je lani ostavio »crvene« u istom rangu natjecanja ostavio je lako zaboravljivu, i u našem nogometu normalnu, žal za propuštenom prilikom a donio je novi motiv, želju i snagu. Uobičajeno vruć prelazni rok nije posebno uzdrmao Šubićevac i mnogi su skloni reći kako je to uvijek bio najveći dobitak za jednu momčad.

Istina, takvoj slici »smeta« tek neizvjesnost oko golmana Prališe, odlazak Branka Mamule u Prijedor i neugodna ozljeda Čapina. No, teško da će se naći ijedan navijač koji sumnja u spremnost Rade Jovičića ili nadarenost mladog Zlopaše, a posebno ne vjerujem da je nekog iznenadio pri stanak Zvonka Vidačka da ponovno zaigra i pomogne klubu. Popularni »car« samo je još jedna potvrda kako igrači »sa strane« nisu svi isti, kako neki od njih mogu svojim ra-

dom, ponašanjem i korektnošću vrlo brzo postati itekako »domaći«.

Prije početka nove prvenstvene sezone, kad se uglavnom na vagu uspješnosti stavljaju aduti ZA i PROTIV, oduvijek je mjesto trenera zauzimalo posebno mjesto. Kod onih što će i ove sezone sa tribina stadiona »Rade Končar« pomagati nogometašima, tu gotovo da i nema dileme. Pero Nadoveza, novi čovjek sa dirigentskom palicom, već i u ovom izuzetno kratkom pri-

Vozni red »Šibenika«

U jesenskom dijelu prvenstva Šibenik se sastaje:

1. kolo 11. VIII — VRBAS, 2. kolo 18. VIII — Famos,
3. kolo 25. VIII AIK, 4. kolo 1. IX Proleter, 5. kolo 8. IX — ZADAR, 6. kolo 15. IX — Borac, 7. kolo 18. IX — NOVI SAD, 8. kolo 22. IX — SPARTAK,
9. kolo 29. IX — Koper, 10. kolo 2. X — LEOTAR,
11. kolo 6. X — Rudar, 12. kolo 3. XI — SPLIT,
13. kolo 10. XI — Kikinda, 14. kolo 17. XI — ISKRA,
15. kolo 24. XI — Jedinstvo (Br), 16. kolo 1. XII — JEDINSTVO (Bi), 17. kolo 8. XII — Gošk-Jug.

Velikim slovima su imena momčadi koje gostuju na Šubićevcu.

premnom razdoblju pokazuje očekivanu stručnost tražeći izuzetnu ozbiljnost, disciplinu, rad i zalaganje. I tako će vam Pero u svakom razgovoru reći: »Ima problema ali ih se ne bojimo. Svima obećajem rad a on je uvijek donio rezultate.« Pod svjetlima reflektora u nedjelju će istrčati nogometaši »Šibenika« i »Vrbasa«. Sretno »crveni«!

Z. K.

ŽIVOST
MALIH
MISTA

Kao rijetko koje mjesto, Pirovac je u ovom dugom, toplom ljetu potvrdio kako sportske zanimljivosti, među brojnim sezonskim manifestacijama, mogu itekako pridonijeti živosti »malih mesta«. Potvrdila je to i košarkaška utakmica ŠIBENKA — LJUBITELJI PIROVCA (na slici), posebno zbog činjenice da su košarkašku večer obogatile brojne jugoslavenske zvijezde.

Da ovi pionirski pokušaji ne bi ugasnuli i prije početka, u sklopu »Pirovačkih ljetnih igara« održan je i košarkaški turnir ZLATNI KOŠ, na kojem su sudjelovali »Mareta« iz Prvić Luke, »Gajeta« iz Tribunja, »Elektra« iz Šibenika i domaćin, momčad Pirovca. Zanimanje za te utakmice potvrdilo je da nije potrebno imati uvijek na terenu one »velike« igrače, one što pune novinske naslove. Po imenima možda ne baš posebno atraktivan turnir donio je itekako zanimljive susrete a radost (kakvom se ne vesele ni pravci Evrope) iskazali su pob-

jednici, košarkaši »Marete« koji su u finalu svladali »Gajetu« sa 93:89. Najbolji pojedinac natjecanja bio je Damir Brailo iz Pirovca.

Ništa manje zanimanja niti atraktivnosti nije bilo na tradicionalnom turniru u malom nogometu. U finalnom susretu ZLATNA ŠKOLJKA je svladala INA TRGOVINU iz Zadra sa 1:0. Najboljim igračem proglašen je Zvonimir Filipić, član pobjedničke momčadi. Najbolji golman je bio Damir Bailo, a najbolji strijelac Đili Dadić, obojica iz INA TRGOVINE.

Z. K.

SURADNJA OPĆINA

Pismo iz Drniša

Vožnja u nepoznato

Gradnji hotela smo se posvetili, divni hoteli, lijepi vidici, još da smo se sjetili, pa da se njima koriste radnici. (Iz »Epigrama«)

Najbolji su spontani, neprogramirani i u trenu dogovoreni izleti, posjeti, odlasci... Četvorica se ustadosmo i podemo u vožnju u Moseć. Naš prijatelj i vozač Branko Vukašin tragom uspomena, djetinjstva i provedenih nekoliko godina u zaseoku Vukašin. Dušan Kovačević, profesor povijesti i Duško Rašković, student povijesti i arheologije hoće poviriti groblja u Žitniću. Ja namjeravam vidjeti slike radnika Jove Puškara i slike Srđana Beadera u Žitniću. Sva četvorica želimo da nam se nešto dogodi, i da se nešto u ovom ljetu doživi.

U Žitniću Srđan Beader nema slika. Ostale su u Rijeci. Gledamo reprodukcije. On je već izgradio svoj stil blizak nadrealizmu i sav u grču i eksploziji. Jovo Puškar nam iznosi dvadesetak slika. Svladao je tehniku ulja, zanose ga boje, ali, nažalost, radi većinu slika prema razglednici (predlošku) ili po već viđenom. Uvjeravam ga da krene sam u prirodu i da oslobodi svoj temperament.

Poslije razgledamo dva groblja u Žitniću. Dijelimo se i umiranjem, ali ipak u bliskom smo susjedstvu. Naši povjesničari su oduševljeni. Ispod groblja nalaze stećak, sačuvani stećak, a u groblju ih je još više. Sada se potvrđuje da je cijelo Petrovo polje pa evo i Zagora puno stećaka. Dušan Kovačević potvrđuje u razgovorima svoja istraživanja imovinskih odnosa u doba Mlečića. Dušan Beader mu tvrdi da je ovaj stećak najstarija grobnica familije Beader. Vozimo se i polemika traje. Brane je nestrpljiv i »fiat 1500« brzo juri bijelom cestom, skače, zapuhiva se, ali juri. I tako stižemo u zaselak Vukašine u pitomoj uvali Moseća. Dvadesetak je napuštenih kuća. Posljednji stanovnici su Milan Vukašin »Major«, vitalni šezdesetipetogodišnjak i žena mu Milka. Obradovani su našim dolaskom. Ljubu se sa rođakom Brankom i nas srdačno dočekuju. Njihovih petoro djece su po svijetu. Dvojica sinova sa porodicama su u Splitu. Dođu subotom. Desetak je to kilometara od Drniša. Ne znam kako sve

dođu i kuda se probiju do oca i majke. Milan i Milka žive osamljeno, čuvaju stoku i rano liježu uz svjetlo petrolejskog ferala. Bivše njive su spaljene od sunca i suša. Slušam priče iz rata. Nude nas crnim vinom. Odmaramo se u kuhinji u starinskom ugođaju. Izvinjavaju se, a kuću još nisu dovršili u Kričkama, jer svi su Vukašini s Moseća otišli u Kričke, u mekotu Petrovog polja, i naselili brdo Midenjak. Razgledamo kasnije napuštene kuće. Ima ih nekoliko potpuno sačuvanih, a od drugih vide se nahereni i propali krovovi, napukle terase (balanture), porazbijana vrata i prozori. Guvno, gdje se igralo kolo, zaraslo je travom. Avetinski sve skupa izgleda i opet nekako toplo i pitomo. Ulazim u jednu potpuno sačuvanu kuću. Štednjak stoji u uglu, okolo tri četiri stočica, kopanja za kruh, vreteno, stol, krevet i u sobici mnoštvo sitnih predmeta. Lopovi što skupljaju tuđe, našli bi ovdje svega za ukrase u svojoj kući. Nova vrata su rastvorena. Kuća je Ilije Vukašina, a sin mu je negdje u Srbiji »Kradu nam odavle svašta. Odnili su stočica i ovi seljački stvari.« ističe mi Milan »Major«. Lopovi otvaraju tuđe kuće noću i odnose ono što im se sviđa. Kada odsele Milan i Milka, sigurno će i vrata i prozore odnositi. Odlazimo, njih dvoje nas dugo prate i pričaju. Skratili smo im vrijeme. Dugo se opraštamo i rukujemo po dva, tri puta. Ostaje još jedno naselje da dotrajava i da se ugasi. Naša komuna je između dvaju popisa izgubila oko deset tisuća stanovnika. Tužno je to, veoma je tužno obilaziti naselja koja nestaju. Postajete arheolog u sjećanjima. Možda planinarima ne bi trebalo graditi domove, kad evo imaju cijela naselja?

Tako smo na trenutak pobjegli iz Drniša, svakako radi vrućine. Vraćamo se opet Drnišu. Na ulici čudo neviđeno. Skupilo se tridesetak ljudi i promatraju pranje glavne ulice. Radnici »Rada« razvukli gumena crijeva, otvorili hidrante i peru ulicu. Senzacija je to, pa eto, i Drniš su počeli umivati i prati. Vrijeme je da ga netko dobro opere. Previše je prašine i vrućine. Svašta ćemo mi još dočekati u našem Drnišu. Živi bili i vidjeli.

Slobodan GRUBAČ

DA SE NE ZABORAVI

Nakon 40 godina od eksplozije prve atomske bombe

Početkom svibnja 1945. u Evropi je konačno završio II svjetski rat. Na Tihom oceanu borbe su se ipak nastavljale nesmanjenom žestinom. Japanci su mobilizirali sve muškarce od 16 do 60 godina, i koristeći se kamikazama (piloti samoubojice), nastojali Amerikancima pokazati da još raspolažu znatnim vojnim snagama, a naročito neslomljivim borbenim duhom.

Amerikanci su u proljeće 1945. potpuno preuzeli inicijativu za konačni obračun. Njihovo zrakoplovstvo svakodnevno je bombardiralo japanske brodove, borbene položaje, luke, utvrde i gradove. S konferencije u Potsdamu, Japanu je 26. srpnja 1945. upućen i ultimatum, ali su ga Japanci odbili. Nakon toga, da bi ubrzali kraj rata, Amerikanci su upotrijebili i atomske bombe. Prva je bačena 6. kolovoza na Hirošimu, a druga 9. kolovoza na Nagasaki. Bile su to prve dvije atomske bombe u povijesti upotrebljene u ratne svrhe.

Nešto poslije 7 sati, 6. kolovoza 1945. japanski radaristi primijetili su grupu aviona kako lete prema Hirošimi. U gradu su sirene objavile uzbunu. Oko 8 sati protuv avionska služba uvjerila se da se radi samo o trima avionima koji lete na veoma velikoj visini i udaljeni jedan od drugoga. Uvjereni da samo prelijeću grad, dali su znak za kraj uzbune. Istodobno je lokalna radio stanica obavijestila stanovništvo da će bombarderi preletjeti grad. Bio je to posljednji glas radiostanice iz Nagasakija. Ništa se više nije čulo.

U 8 sati i 15 minuta grad je prestao postojati. U prvi čas svako je pomislio da je bomba pala upravo kraj njega, upravo na njegovu kuću. Kad su kasnije ugledali pustoš na kilometre oko sebe, postali su apatični sjene. Lutali su besciljno kroz pakao u koji su iznenada bili bačeni. Neki su pokušavali pomoći najbližima, ali je to bilo beskorisno, jer se svuda oko njih masovno umiralo. Gomile su bile zatrpane, a a nije ih imao tko otkopavati. Gorjeli su u požarima, koji su se rasplamsavali po čitavom gradu. Opečenima je pri dodiru otpadala koža s tijela, a rijeka Ōta kamo su mnogi nahrupili, bila je prekrivena leševima.

Još nikad na jednom tako malom prostoru, u tako kratkom vremenu, nije bilo toliko smrti i patnje koliko na sedmokrakoj delti rijeke Ōte, u gradu Hirošimi, u suncano jutro 6. kolovoza 1945. godine. U 8 sati i 45 minuta javio se telefonom štabu u Tokio oficir iz jedne baze dvadesetak kilometara južno od Hirošime. Izvijestio je komandu da se nad Hirošimom, nakon nevjerovatno snažnog bljeska i grmljavine, uzdigao golem oblak u obliku gljive. Iz Tokija su pokušali dobiti telefonsku i radio vezu s Hirošimom, ali uzalud. Grad je šutio.

Prva atomska bomba eksplodiravši na oko 600 metara iznad Hirošime, proizvela je stravičnu pustoš: »Vatrena oluja« (od zračnog pritiska, usisnog tlaka i toplinskih zraka) i požar koji je nastao razorili su 70.000 zgrada (80 posto). Od 340.000 stanovnika odmah je poginulo oko 80.000, a ranjeno otprilike isto toliko. Kasnije je od posljedica radijacije, »atomske bolesti«, stradalo još mnogo ljudi.

Nakon bacanja druge atomske bombe na grad Nagasaki 9. kolovoza, Japanci su se tak tada osvjestili i shvatili da moraju zaustaviti totalnu katastrofu. Ubrzo je održana sjednica Vrhovnog vojnog savjeta i cara Hirohita, pa je odlučeno da se prihvati ultimatum.

2. rujna 1945. na američkom bojnem brodu »Misuri« u Tokijskom zalivu potpisana je bezuvjetna kapitulacija Japana. Tako je nakon pet godina završio II svjetski rat.

Propast Hirošime i Nagasakija bilo je iskupljenje za sve strahote koje je počinio Japan, i tujedno opomena čovječanstvu da od takvih strahota nikad više ne bi smjelo doći.

Prof. Kleofa BERIĆ

Na osnovi člana 40. Zakona o građevinskom zemljištu (»Narodne novine«, broj 54-80) i člana 3. Odluke o davanju na korištenje građevinskog zemljišta (»Službeni vjesnik općina Drniš, Knin i Šibenik«, broj 14-83), Skupština općine Šibenik, na 42. sjednici Vijeća udruženog rada od 18. srpnja 1985. godine, na 42. sjednici Vijeća mjesnih zajednica od 18. srpnja 1985. godine i na 42. sjednici Društveno-političkog vijeća od 18. srpnja 1985. godine, donosi

RJEŠENJE

1. Određuje se provođenje natječaja za davanje na korištenje neizgrađenog građevinskog zemljišta u društvenom vlasništvu radi izgradnje obiteljskih stambenih zgrada na području Mjesne zajednice Ražine.

Natječaju se izlažu ove građevinske parcele:

4703/23	462 m ²	P+1	369.600	18.480
4703/22	845 m ²	P+1	388.000	19.400
4693/20	440 m ²	P+1	352.000	17.600
4695/4	486 m ²	P+1	388.800	19.440
4693/19	876 m ²	P+1	700.800	35.040
4695/3	512 m ²	P+1	409.600	20.480
4690/3	631 m ²	P+1	504.800	25.240
4693/18	456 m ²	P+1	364.800	18.240
4690/5	460 m ²	P+1	368.000	18.400
4691/4	443 m ²	P+1	354.400	17.720
4707/11	607 m ²	P+1	485.600	24.280
4703/24	520 m ²	P+1	416.000	20.800

2. Za sve parcele utvrđeni su uvjeti uređenja prostora.

3. Sve parcele imaju pristup na javni put.

4. U početnoj visini naknade sadržani su troškovi pripreme zemljišta i renta.

5. Rok za izgradnju objekta je dvije godine, računajući od dana pravomoćnosti rješenja o dodjeli.

6. Novi korisnik dužan je platiti naknadu u roku od 30 dana od dana potpisivanja ugovora o međusobnim pravima i obavezama.

7. Ugovor o međusobnim pravima i obavezama dužan je novi korisnik sklopiti u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti rješenja o dodjeli.

8. Jamčevina se polaže u iznosu od 5 posto od početne cijene, na žiro-račun broj 34600-783-21- naknada za nacionalizirano zemljište općine Šibenik.

9. Uz ponudu se mora priložiti:

a) dokaz o stambenom statusu,

b) potvrda o godinama radnog staža,

c) potvrda o broju članova obitelji,

d) potvrda o sudjelovanju u NOR-u,

e) dokaz o oduzimanju zemljišta (važi za bivše vlasnike).

10. Ponude se podnose u roku od 15 dana od dana raspisivanja natječaja.

Rješenje o raspisivanju natječaja objavljuje se na oglasnoj ploči Skupštine općine Šibenik, u Mjesnoj zajednici Ražine, »Vjesniku« i »Šibenskom listu«.

11. Natjecati se mogu svi građani.

12. Najpovoljniji sudionik u natječaju za davanje na korištenje građevinskog zemljišta radi izgradnje obiteljske stambene zgrade je sudionik koji postigne najveći broj bodova uz prihvaćanje uvjeta natječaja.

Ako dva ili više sudionika imaju isti broj bodova, povoljniji je onaj koji je ponudio veću novčanu naknadu.

13. Ako sudionik u natječaju, čija je ponuda ocijenjena kao najpovoljnija, odustane od ponude nakon pravomoćnosti rješenja o prihvaćanju ponude, gubi pravo na povrat jamčevine, a zemljište će se dati sljedećem najpovoljnijem sudioniku.

14. Sudioniku koji ne uspije u natječaju vratit će se uplaćena jamčevina u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti rješenja Natječajne komisije.

15. Svaki se sudionik može natjecati na više parcela a na korištenje može dobiti samo jednu građevinsku parcelu.

16. Ponude za natječaj šalju se poštom u zapečaćenom omotu s oznakom »Ne otvaraj« za natječaj »Ražine«.

17. Ponude za natječaj dostavljaju se Upravi za imovinsko-pravne poslove.

18. O vremenu i mjestu utvrđivanja rezultata raspisanog natječaja bit će obaviješteni svi sudionici prije sjednice Natječajne komisije.

19. Sve ostale informacije mogu se dobiti u Skupštini općine Šibenik, Upravi za imovinsko-pravne poslove, soba broj 38 ili na telefon broj 227-66, lokal 38.

Broj: 08-5185/1985

Šibenik, 18. srpnja 1985.

SKUPŠTINA OPĆINE ŠIBENIK

PREDSJEDNIK SKUPŠTINE
Duško Kronja, v. r.

PREDSJEDNIK
VIJEĆA UDRUŽENOG RADA
Stipe Baljkas, v. r.

PREDSJEDNIK
VIJEĆA MJESNIH ZAJEDNICA
Zdravka Ercegović, v. r.

PREDSJEDNIK
DRUŠTVENO-POLITIČKOG VIJEĆA
Simo Dobrota, v. r.

MALI OGLASNIK

TELEFON 29-480

PRODAJEM obiteljsku kuću u Vodicama s većim zemljištem, pogodno za raznu djelatnost. Pogledati: Magistrala 22, Vodice. (1943)

MIJENJAM dvoiposoban stan u Zagrebu ili Velikoj Gorici za odgovarajući u Šibeniku. Informacije na telefon: 059/33-190. od 20 do 22 sata svakim danom. (1961)

TROČLANA OBITELJ traži jednosoban ili dvosoban stan, cijena nije važna. Javiti se na telefon 23-867 ili 26-835. (1962)

PRIMAM na spavanje jednog solidnog zaposlenog mladića, (ulaz poseban). Javiti se na telefon 24-133. (1963)

BROD »Primorka« komplet uređen s motorom dizel »Volvo« 13 KS prodajem. Telefon 26-723. (1964)

IZNAJMLJUJEM stan u Tratarskoj 116 namješten, s upotrebom telefona. Javiti se na telefon 24-729 ili 24-728. (1965)

PRODAJEM brod »Dalmatin« dužine 5,80 m sa ugrađenim motorom i natkabinom. Cijena po dogovoru. Javiti se na telefon 26-031 od 15 sati pa nadalje. (1966)

MLADI BRAČNI PAR pedagoški radnici, traži stan. Ponude slati na telefon 22-263 ili na adresu u Redakciji. (1967)

MIJENJAM dva jednosobna stana, od kojih jedan u niskom prizemlju za komforan dvosoban ili veći. Ponude pod broj 1968.

POVOLJNO prodajem osobni automobil »Fiat 125 P« sa pređenih 37.000 km. Garažiran, sve kao novo. Informacije na telefon 28-884 i 25-996. (1969)

IZNAJMLJUJE se konoba »Porat« u Zatonu. Informacije svakog dana poslijepodne u konobi. (1970)

OBITELJSKU KUĆU u centru grada sa dvorištem, povoljno za poslovan prostor prodajem. Ponude pod broj 1971. **PRODAJEM** »Zastavu 750« u vrlo dobrom stanju. Javiti se na telefon 23-615. (1972)

PRODAJEM dizel motor »Mercedes« 35 KS, 4 cilindra, boš pumpa, ispravan. Javiti se na adresu: Ante Mišković, Rupe. (1973)

MLADI BRAČNI PAR bez djece traži dvosoban nena-mješten stan u Šibeniku. Obratiti se na telefon 26-808 od 10 do 18 sati. (1974)

PRODAJEM motor »Tomos« 1981, registriran do travnja 1986. Javiti se na adresu: V. Nazora 11, Šibenik. (1975)

Kretanje brodova »Slobodne plovidbe«

JABLANICA — u Greenbayu, ŽIRJE — na putu za Port Erie, KNIN — u Rijeci, BARANJA — na putu za Murmansk, SKRADIN — u Kazablanci, ŠIBENIK — na putu za Banjul, PROMINA — na putu za Liverpool, KRAPANJ — na putu za Libanon, PRVIĆ — u Izmiru, ROGOZNICA — u Aleksandriji, KRUŠEVO — na putu za Tursku, DINARA — u Aštabuli, PRIMOSTEN — na putu za Aleksandriju, BIHAĆ — na putu za Bandar Abas, DRNIŠ — u Kardeljevu, KRKA — na putu za Jadran.

ŠIRO »ŠTAMPA« ŠIBENIK

Radna organizacija »ŠTAMPA« Šibenik na osnovi Odluke Radničkog savjeta od 29. lipnja 1985. raspisuje

PONOVNI NATJEČAJ

za imenovanje

INOKOSNOG POSLOVODNOG ORGANA
DIREKTOR RADNE ORGANIZACIJE
(nije reizbornost)

Uvjeti:
Osim Zakonom propisanih uvjeta kandidat treba ispunjavati i ove uvjete:

- da ima visoku ili višu stručnu spremu
- da ima najmanje 5 godina radnog iskustva od čega 3 godine na rukovodećim poslovima
- da posjeduje moralno-političke podobnosti te da je na ranijim rukovodnim mjestima pokazao organizacijske i stručne sposobnosti
- da prihvaća program razvoja Radne organizacije ili da Radnički savjet prihvati program razvoja kojeg predlaže kandidat.

Rok za podnošenje prijave na natječaj je 15 dana od dana objavljivanja. Osobni dohodak u skladu sa samoupravnim općim aktom RO.

Pismene prijave s biografskim podacima uz priložene potrebne dokaze o ispunjavanju uvjeta treba dostaviti na adresu »ŠTAMPA« Šibenik sa naznakom »Za natječajnu komisiju«.

U SPOMEN

STJEPAN KELAVA **MARIJA KELAVA**
1952. — 1985. 1982. — 1985.

Sjećanja na Vas, dragi roditelji, ostaju trajna.
Vaši: Ante sin, Nevenka, Zlatka i Tatjana kćerke. (401)

ZAHVALNICA

povodom iznenadne smrti

SLAVKA
MAJDANDŽIĆA

dugogodišnjeg člana našeg kolektiva koji je 25. VII 1985. godine preminuo na službenom putu u Šibeniku, najiskrenije se zahvaljujemo poslovnim organima, GRO »Izgradnja« Šibenik na pomoći u ovom tragičnom događaju.

Duboko smo zahvalni svima iz »Izgradnje« koji su nam u najtežim trenucima pružili pomoć na posljednjem ispraćaju našeg cijenjenog i izuzetno vrijednog radnika, a nadasve dobrog druga i prijatelja Slavka, koji je svoj dugogodišnji radni vijek proveo u kolektivu ZIRO »1. maj« OOUR »Drvodjelska« Banja Luka.

Kolektiv ZIRO »1. MAJ«
OOUR »DRVODJELSKA«
Banja Luka
(400)

POLJOPRIVREDNA ZADRUGA ČISTA MALA

Na temelju odluke Zadružnog savjeta Poljoprivredna zadruga Čista Mala raspisuje

NATJEČAJ

za odobravanje stipendija polaznicima VSS II

1. Poljoprivredni fakultet, ratarsko-povrtnarski smjer — 2 studenta

Osnovni kriteriji nadmetanja objavljeni su u »Šibenskom listu« od 22. lipnja 1985. godine.

Prijave pristigle u roku od 15 dana od objavljivanja uzet će se u razmatranje.

KRIŽALJKA

	1	2	3	4	5	6		7	8	9	10
11								12			
13					14	15		16			
17				18				19		20	
21				22				23			
24			25								
		26									
	27						28				
29					30			31	32		33
		34			35						
36	37		38	39						40	
41		42		43					44		
45			46		47			48			
49				50			51				
	52										

ŠIBENSKI LIST

VODORAVNO: 1. Jedan sloj atmosfere, 11. Vrsta niskog oblaka, 12. Pratilac boga ljubavi u starogrčkoj mitologiji, 13. Projektirani pravac ceste ili željez. pruge, 14. Krat. za »opus«, 16. Telefonski poziv, 17. Grobna jama, 18. Prastanovnik Španjolske, 20. Krat. za »ad. notam«, 21. Naša industrija nafte, 22. Prilaze-nje, 24. Kem. znak za natrij, 25. Ruski romanopisac, Boris (Doktor Živago), 26. Obrazina, krinka, 27. Ulaz-nica, 29. Veza, spoj, 30. Ustanak, buna, 34. Kem. znak za radij, 35. Fizioterapeut, trljač, 36. Mjera za površinu, 38. Dio knjige, tom, 40. Automobilska oznaka za Karlovac, 41. Sjeverni jelen, irvas, 43. Jedna azijska država, 44. Mliječni proizvod, 45. Vrsta glazbenog in-strumenta (množ.), 47. Kem. znak za iridij, 48. Pravci putovanja, etape, 49. Pripadnik jedne vjerske sekte, 51. Čudoređe, etika, 52. Vrsta pjesničkog ukrasa (na-gomilavanje različitih riječi istog značenja).

RJEŠENJE KRIŽALJKE IZ PROŠLOG BROJA:

VODORAVNO: Kamenolomi, maroni, omara, urod, tim, NEP, taman, r, Tena, aba, opaki, ar, vi, ovacije, a, nos, alat, k, se, rep, as, karokan, l, kada, era, ani, amo, odani, em, Ni, Utah, lava, tutor, toka, k, rak, kava, m, oko, Asa, Ante, kuta, aut, tat, steno-grafija

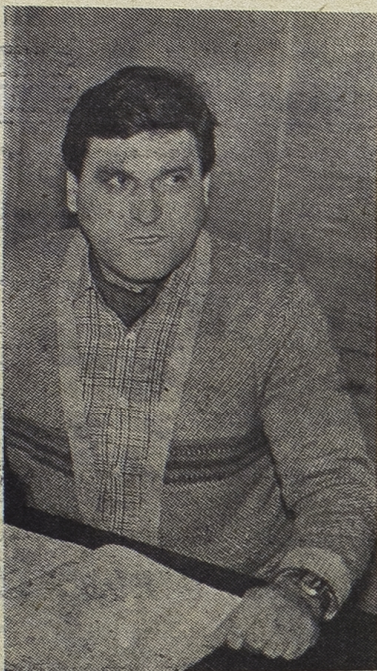
OKOMITO: 1. Bok, padina, 2. Vrpca, 3. Kov, pas-mina, 4. Albanska telegrafska agencija (krat.), 5. Na tom mjestu, ovdje, 6. Posebna, naročita, 7. Kem. znak za željezo, 8. Veće vremensko razdoblje, 9. Filmska ili kazališna uloga, 10. Malaksao čovjek, mlohavac, 11. Stričeva žena, 15. Slavni brazilski nogometaš, 18. Ev-ropska otočna država, 19. Rijedak (lat.), 22. Krema, 23. Kem. znak za cink, 25. Gora u Grčkoj, po vjerovanju starih Grka obitavalište muza, 26. Starosjedilac Nove Zelandije, 27. Krat. za komunističku partiju, 28. Vrsta majmuna, 29. Jedna skijaška disciplina, 30. Pijaca, trž-nica, 31. Obrambeni igrač u nog. timu, 32. Automobil-ska oznaka za Uroševac, 33. Vrsta višnje, 35. Vrsta ov-ce cijenjena runa, 37. Čovjek - stroj, 39. Osobna za-mjenica, 40. Stariji naziv za Kinu, 42. Savezna om-la-dinska radna akcija (krat.), 44. Sivi, pepeljasti, 46. Vrsta noja, 48. Izraslina na glavi u nekih životinja, 50. Inicijali glavnog junaka iz istoimenog romana C. Dickens, 51. Automobilska oznaka za Mostar.

J. J.

Riješen smještaj za 150 djece vrtićkog uzrasta?

Više od stotinu i pedesetoro djece iz novog dijela grada nije primljeno u dječje vrtiće zbog nedostatka mjesta. Taj problem ovoga ljeta daje posebni posao Centru za predškolski odgoj, o čemu direktor Centra Marko Paić kaže:

— Gradnjom novog gradskog naselja Vidici nisu se odmah pratili i ovi sadržaji

M. Paić

Useljeni su stanovi, došli su ljudi s djecom predškolske dobi, a mjesta u vrtićima na Baldekinu nema. Vjerojatno će se izlaz naći u prostoru SOUR-a »Boris Kidrič«, u zgradi »Baldekin C«, gdje bi se, bude li sve u redu, moglo smjestiti najmanje stotinu i pedesetoro djece jasličkog i vrtićkog uzrasta. Na tome intenzivno radimo i mi, ovdje, u Centru, i rukovodioci SOUR-a »B. Kidrič«.

U drugim dijelovima grada problemi su uglavnom u nedostatku mjesta u jaslicama. Trudimo se to donekle riješiti, međutim veliko poboljšanje osjetit će se tek izgradnjom objekata predviđenim mjesečnim samodoprinosom. Šibenik '82. Perspektiva, naravno, postoji, ali mnogi smatraju da se s takvim pristupom društvenoj brizi o djeci predškolskog uzrasta moralo početi mnogo godina ranije.

B. P.

IZVANREDNA
SKUPŠTINA
NK »ŠIBENIK«

U NOVO PRVENSTVO S NESMANJENOM AMBICIJOM

Šibenski nogometni brod u novim prvenstvenim burama vodit će novi ljudi ali s nesmanjenim ambicijama i nadama, i uz rezervnu podršku svih drugih. Ovo je najupečatljiviji dojam s izvanredne skupštine NK »Šibenik« što je održana u predvečerje nove prvenstvene sezone a na kojoj je za novog predsjednika Kluba izabran Maksim Brkić-Pancirov, generalni direktor »Šibenikine« RO »Trgovina«, poznati dugogodišnji društveno-politički i sportski radnik.

Razgovori o protekloj nogometnoj sezoni protekli su u očekivanom zadovoljstvu osvojenim drugim mjestom i zadržavanjem u natjecanju za Kup »Maršala Tita« gdje se čeka pobjednik susreta Orijent — Rudar (Labin). Uz priznanje igračima, stručnom štabu i upravi kluba na dosadašnjim rezultatima, istaknuta je potreba da se NK »Šibenik« i u narednoj sezoni bori za što bolji plasman u prvenstvu i kupu, za daljnju stabilnost kluba u čemu podrška društveno-političke zajednice ne bi smjela izostati. (zk)

O TOME SE GOVORI

Jadrija — kupalište u plimi bezvlašća

Gradskim kupalištem i vikend naseljem »Jadrija« caruje nebriga i anarhija — sažetak je ocjene koja je o aktualnom stanju rečena na minuloj skupštini Društva prijatelja Jadrije. Dosadašnji predsjednik tog društva koje okuplja 450 članova, Vinko Guberina, izdvojio je četiri osnovna problema gradskog kupališta i vikend naselja. Među njima je prijevoz kupaca koji se svake godine rješava neposredno prije sezone. Dotacije za prijevoz su ukinute, a novi izvori nisu pronađeni niti je ovaj problem rješavan dugoročno. Za prisustvo automobila na gradskom javnom kupalištu isključivo su odgovorni OOUR »Rivijera« i OSUP Šibenik. »Rivijera« je zbog svojih interesa (naplaćuje ulaz vozilima) dopustila da automobili u potpunosti zauzmu Jadriju. O pravom odnosu prema Jadriji svjedoči i (ne)održavanje šumskih površina. O šumi na Jadriji ne brine nitko — istaknuto je u godišnjem izvještaju Društva. OOUR »Kras« je to odbacio, OOUR »Zelenila« neće da prihvati, a u OOUR-u »Rivijera« se ne osjećaju odgovornima. Na ovaj problem oglašili su se i u Općinskom komitetu za privredu, pa tako šumama na proklamiranoj gradskoj zelenoj i rekreacijskoj zoni nitko ne gospodari, a niti ih čuva i oplemenjuje. Vikend naselje broji oko 550 vikendica, no teško je ustanoviti koliko u ljetnim mjesecima ima stanovnika i zbog činjenice da je samo pet iznajmljivača vezano ugovorima, a ne postoji nikakva kontrola. Potpuni izostanak brige radnih organizacija za možebitno gospodarenje »Jadrijom« proizlazi i iz pogrešnog mišljenja da nema za to komercijalnog interesa. U izvještaju Izvršnog odbora Društva prijatelja »Jadrije« opravdano je ocijenjeno da bi uz veće angažiranje nadležnih organa, gradsko kupalište uz minimalna inicijalna sredstva moglo ne samo održavati se već i stvoriti prostor za proširenu reprodukciju, kada bi svi izvori (razni doprinosi, renta, boravišna taksa itd) bili iskorišteni. Dosad nije bilo nikakva stava niti Izvršnog vijeća Općinske skupštine kojem su u nekoliko navrata upućivani podnesci niti je ijedan zainteresirani subjekt (udruženi rad) pokazao ikakvo zanimanje niti za raspravljanje o njihovom angažmanu na kupalištu »Jadrija«. To je jedan od razloga za ocjenu da Društvu prijatelja Jadrije, Izvršnom odboru društva, na čelu s novoizabranom predsjednicom Duškom Zaninović predstoji izuzetan rad na rješavanju nagomilanih problema. Prema riječima Duške Zaninović rješenje statusa gradskog kupališta i vikend-naselja potražiti će se prije svega u okvirima komunalne organizacije »Komunalac«. Ostali među planiranim koracima su zatvaranje kolnih ulaza na kupalište i uvođenje kvalitetnih čuvara, akcija OSUP-a na uklanjanje automobila s Jadrije, kontrola gostiju u vikend-naselju itd.

Zalaganjem svojih članova Društvo prijatelja Jadrije je inače, i izvan određenih zadataka poduzelo u minulom razdoblju nekoliko korisnih akcija. To su među ostalima izgradnja sjevernoistočne obale, saniranje bazena na kupalištu, oslobođenje od automobila postojeće vodospreme, angažiranje na manjim zahvatima u kupalištu (stube, ljuljačke, platoi itd) uz pomoć radnih organizacija TEF, »Montmontaža« i »Elemes«. (z. š.)

Služiti se logikom dobrog trgovca

Turistička sezona je u punom jeku, kulminaciji, rekli bismo. Mnogi već ističu da će ove godine biti potučeni mnogi rekordi kad je u pitanju broj posjetilaca, no oni, koji pomnijivo prate turistička zbivanja kod nas, tvrde da će, usprkos velikom prometu, biti ostvarena mala zarada. Do sada ostvareni devizni priliv, vele oni, nije ni izdaleka adekvatan broju prispijelih turista sa stranim pasošem.

Uzrok tome i takvim razmišljanjima su, čini se, stare »boljke« za koje svi znamo i koje svi uočavamo, a opet ništa konkretno ne činimo da ih zaliječimo — stvaranjem uvjeta za povećanu izvanpansionsku potrošnju i jačanjem društvenog nadzora nad »turističkim odlivom« (čitaj: nekontrolirani privatni klijing). Godinama, to je činjenica, ne mijenjamo ništa, barem ono od bitnog značaja, u turističkoj privredi. Ne ulazeći ovog trenutka u sadržaje ugostiteljskih ponuda i mogućnosti, zadovoljavamo se (i prezađovoljni smo, čak) ako u našim trgovinama bude (ako bude) onih najosnovnijih artikala: jedne vrste

piva, obično dvije-tri vrste vina nekog lokalnog proizvođača (ne i najkvalitetnijeg, naravno), kruha (tvrdog i u zadnje vrijeme nekvalitetnog), ulja, deterdženta, eventualno kave, eventualno maslaca i... izbor (želja) otprilike završava! I ako se (slučajno) dogodi da mimo nabrojene robe, koja čini jezgru naše ponude kad je u pitanju prehrambeni asortiman, u našim trgovinama bude i niz druge, nazovimo ekskluzivne, robe, kao što su: banane, limuni, sokovi, a u industrijskom dijelu — sredstva za sunčanje, sportski rekviziti i ronilačka oprema stranog porijekla i sl. za što se, usputno budi rečeno, na ovom našem području po prvi put sistematski pripremila i pobrinula trgovina SOUR-a »Šibenik«, onda se nađe niz »nadobudnih« koji započinju svoje: pa kako, pa zašto, odakle devize; je li trebalo, pa zar mi nemamo svoje... zašto banane sada ljeti, a ne zimi itd. Neki idu toliko daleko da prijete »prozičkanjima« i javnim iščitavanjem onih s epitetom »trošitelja« deviza, zaboravljajući pritom da nema rentabilnijeg, čišćeg i ne-

posrednijeg izvoza od ovog turističkog (koliko se mi koristimo tom mogućnošću, već smo rekli), te da je »javna tajna« da se strani gosti otvoreno tuže da nemaju gdje utrošiti svoja izdvojena sredstva.

Umjesto da se služimo logikom dobrog trgovca i da otvoreno kažemo: prodaj (zar to nije svjetski trend, uostalom) sve ono što ima svoj ekonomski rezon, počinjemo (bespotrebno, očito) s kuknjavom a čonto utrošenih deviza, pa se, svojedobno, sjećate se, postavilo pitanje i uvoza strane štampe. »Zašto trošiti, govorili su neki, devize na uvoz strane štampe kad to ionako nitko ne čita osim stranaca!? Pa, jesu li oni došli na odmor, ili...«

Takva i njima slična razmišljanja su izlišna, očito!

Stekli smo dragocjena iskustva iz vremena kad se pokušalo zagristi u turistički kolač i bez strane štampe i bez niza artikala koji se danas nalaze u policama naših trgovina.

Da je riječ o negativnim iskustvima, u to ne treba sumnjati!

O. C.